

Тематична виставка
"Інноваційна діяльність та технопарки"

(надходження I кв. 2022)

Розділ 1. Інноваційна діяльність. Загальні питання

Аксьонова Л. Система інноваційного менеджменту за стандартами ISO серії 56000. Частина 1 / Л. Аксьонова // Управління якістю. – 2021. – № 12. – С. 8-17.

P/1413

"Сьогодні інноваційна діяльність уже не є синонімом технічної (технологічної) діяльності із застосуванням нововведень. Нині характер та умови діяльності змінюються так само швидко, як і технології (штучний інтелект, робототехніка, 3 D-друк тощо), що ускладнює управління інноваціями". Для кожного з чинників успіху інноваційного менеджменту таких як інноваційна стратегія, інноваційна організація, інноваційна культура, інноваційні процеси тощо, критерії ефективності можуть містити кількісні та якісні показники.

Активізація діяльності наукових та індустріальних парків в Україні: прийнято Закони : підготував Г. Андрощук // Інтелектуальна власність в Україні. – 2021. – № 12. – С. 34-37.

68.3

"... народні депутати прийняли Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо активізації діяльності наукових парків». Законом визначено правовий статус НП, їх організаційно-правову форму, окреслено їх завдання та мету; надано право засновникам створювати НП без погодження із центральними органами виконавчої влади.

...уточнюючі зміни внесено також до законів України «Про інноваційну діяльність» та «Про оренду державного та комунального майна». Відповідні зміни внесено до Закону України «Про наукові парки». Проект Закону зареєстровано за № 4236.

Народні депутати також прийняли за основу проект Закону «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо підтримки наукової і науково-технічної діяльності» (№ 5498) та проект Закону «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо підтримки наукової і науково-технічної діяльності» (№ 5499).

Стимули для індустріальних парків. Верховна Рада України прийняла Закон «Про внесення змін до Закону України «Про індустріальні парки». Він має сприяти залученню прямих інвестицій у створення нових виробництв через механізм індустріальних парків шляхом запровадження стимулів".

Бойко Л. М. Інвестування інноваційного розвитку / Л. М. Бойко, В. Я. Чевганова, С. Ю. Кулакова // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – № 21. – С. 5-9.

P/2124

Статтю присвячено розгляду теоретичних засад інноваційного розвитку та інвестування, їх взаємозв'язку.

Обґрунтовано, що інноваційний розвиток підприємства являє собою цілеспрямовану діяльність господарюючого суб'єкта, що супроводжується якісною трансформацією його станів, внутрішніх та зовнішніх зв'язків, удосконаленням форми і моделей функціонування задля досягнення визначених місії та цілей. При цьому однією із сфер діяльності підприємства виступає інноваційна, що забезпечує реалізацію

різних видів суттєвих інновацій, які охоплюють всі компоненти внутрішнього середовища. Результат синергетичного ефекту від поєднання оновлених факторів виробництва виявляється у підвищенні інноваційного потенціалу підприємства.

Доведено, що інвестування є невід'ємним компонентом системи в інноваційній моделі розвитку економіки.

Бушуєв К. М. Комерціалізація та захист інтелектуальної власності в інноваційно-інвестиційній діяльності підприємств з використанням штучного інтелекту / К. М. Бушуєв // Інтелектуальна власність. – 2021. – № 10. – С. 27-30.

68.3

На сучасному етапі розвиток ринку інновацій пов'язаний, перш за все, з впровадженням та стрімким розповсюдженням ІТ-технологій та глобальною цифровізацією суспільства. Отже, інформатизація, діджиталізація та цифрова революція вимагають від керівників сприйняття бізнесу в новому ракурсі, надають підприємствам унікальні конкурентні переваги. Це обумовлено стійкою тенденцією зростання кількості користувачів програмних продуктів, додатків та інших комунікаційних досягнень. Отже, процес комерціалізації та захисту об'єктів права цифрової інтелектуальної власності набуває особливого значення.

Вавдіюк Н. С. Методичний підхід до аналізу створення стартапів студентами / Н. С. Вавдіюк, Д. В. Подолян // Економічний форум. – 2021. – № 3. – С. 45-53.

P/2329

У статті розглянуто методичні підходи до аналізу стартапів, створених студентами: UBI Global World Rankings of Business Incubators & Accelerators (Швеція), методичний підхід сформований на основі моделі «потрійної спіралі» Г. Іцковіца і Л. Лейдесдорффа (Росія), The Female Founders Monitor (FFM) (Німеччина), European University Association EUA Study (Бельгія), The State of European Tech (Великобританія), Startup Ranking (Перу), European Startup Monitor (Німеччина), QS World University Rankings (Великобританія), German Startup Monitor (Німеччина), Global Innovation Index (Швейцарія), Startup Friendliness Index (США). Описано переваги та недоліки використання кожного підходу. У розрізі вищеописаних методичних підходів виокремлено показники, що досліджують стартапи, створені студентами. Здійснено їхній розподіл відповідно до життєвого циклу стартапу та підходів до управління, їхнє дослідження дозволило сформувати авторський методичний підхід до аналізу створення стартапів студентами. Вона охоплює напрями, вибір яких спирається на наступні визначальні ознаки: аналіз розвитку підприємницьких університетів; аналіз практики розвитку бізнес-інкубаторів при університетах зарубіжних країн; аналіз сфери реалізації та способів фінансування стартапів, створених студентами; аналіз засновників стартапів. Відповідно до 4-х визначальних ознак, здійснено вибір показників для проведення аналізу створення стартапів студентами.

Гонтарева І. В. Інноваційне підприємництво в умовах обмежень і кризи / І. В. Гонтарева // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. – 2021. – № 5, Т. 1. – С. 185-189.

P/1055«Е»

*Ціллю даної статті є систематизація і контентний аналіз фінансових і інформаційно-когнітивних обмежень появи і становлення інноваційних малих підприємств в кризові і посткризові періоди. Малі інноваційні підприємства в умовах виникаючих криз стикаються з різними типами обмежень і бар'єрів. Зокрема це зниження об'ємів венчурного капіталу і частки держави в фінансуванні НДДКР, а також трансферу знань в наукомістких високих технологіях. **Передбачуване урядом рішення проблеми за допомогою індустриальних парків потребує більш детальнішого технологічного Форсайт-аналізу.***

Державне управління інноваційним підприємництвом: регулювання оновлення інституціонального середовища та інвестиційного стимулювання в умовах COVID-19 / О. В. Орлова-Курилова, Д. О. Березовський, Л. Ф. Пастернак, М. М. Рій // Економіка та держава. – 2021. – № 10. – С. 20-23.

P/1829

Держава в умовах оновлення інституціонального середовища та COVID-19 повинна стимулювати розвиток інноваційної діяльності у стратегічно важливих для національної економіки секторах промисловості, через підтримку інноваційних проєктів у оборонній, медичній, аграрній, фармацевтичній сферах. У таких сферах існує необхідність розвитку галузевих інноваційних кластерів у межах окремих територій, активізації інфраструктурного забезпечення та пошуку інвестицій для стимулювання сітєвих організацій. Для організаційної підтримки галузевих інноваційних кластерів існує необхідність розподілу функціональних обов'язків між державними та місцевими органами влади в частині законодавчого упорядкування контролю, інвестиційного забезпечення роботи кластеру.

Добрянська Н. А. Регулювання регіонального інноваційного розвитку / Н. А. Добрянська, В. В. Лагодієнко, Л. А. Торішня // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 1. – С. 263-270.

P/595

Результати. Сьогодні в Україні відбувається стрімке зростання безробіття та збідніння населення, що загрожує значними соціальними потрясіннями, тому необхідно запроваджувати заходи, які зможуть змінити економічну ситуацію в країні на краще. Одними із таких антикризових заходів є інноваційний розвиток регіонів та підприємств країни. Регіональний інноваційний розвиток, як правило, задекларований у багатьох державних і регіональних програмах та проєктах програм науково-технічного та інноваційного розвитку. Однак з'ясовано, що понад 50% всіх інноваційних розробок в Україні припадає на 5 регіонів: Харківську, Дніпропетровську, Запорізьку та Львівську область, а також на столицю нашої країни, м. Київ. Щодо інших областей України, то вони неохоче виділяють кошти на розвиток наукових досліджень та розробок, зокрема Волинська, Донецька, Рівненська, Тернопільська та Хмельницька області. Перехід економіки на інноваційну модель розвитку в сучасних умовах не має альтернатив, оскільки активність в інноваційній сфері наразі є чи не найвагомішим фактором економічного росту та забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання.

Д'яченко Ю. Ю. Особливості управління інноваційними процесами на підприємствах готельно-ресторанного господарства / Ю. Ю. Д'яченко, А. В. Огар // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2021. – № 3(267). – С. 53-57.

P/1357

У статті визначено основні функції та напрями управління інноваційними процесами у закладах готельно-ресторанного господарства та розглянуто елементи стратегічного і оперативного управління інноваціями з подальшим розглядом їх основних аспектів. Визначено основні підсистеми підприємств готельно-ресторанного господарства, які беруть участь у розробці й реалізації інноваційної діяльності й безпосередньо впливають на неї. Попри складну економічну ситуацію в Україні, в сучасних умовах інноваційні процеси стають основним чинником розвитку закладів готельно-ресторанного бізнесу і дають змогу підвищити рівень конкурентоспроможності та якості обслуговування споживачів.

734328 R

33

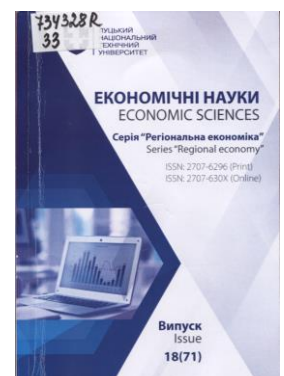
Економічні науки [Текст] = Economic sciences : зб. наук. пр. / Луцьк. нац. техн. ун-т. - Луцьк : [ВП ЛНТУ]. - (Серія "Регіональна економіка" = Series "Regional economy").

Вип. 18 (71). - Луцьк, 2021. - 280 с. : іл., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст укр., рос., англ. мов.

Зі змісту:

Зубко Т. Л. Інструменти інноваційного розвитку торговельного підприємства. – С. 54-67.

Торгівля розвивається швидкими темпами як у світі, так і в Україні, що пов'язано не тільки з інвестиціями, але й з інноваціями. Тому вивчення та узагальнення досвіду їх застосування є актуальним. У статті розглянуто теоретичні положення та практичний інструментарій залучення інновацій на торговельних підприємствах. Розглянуто види інновацій та відповідні їм стратегії. В статті також досліджено особливості

інноваційної діяльності торгівельних підприємств. Удосконалено класифікацію базових інноваційних стратегій, які формуються залежно від положення організації на ринку та значущості інноваційного потенціалу.

Морохов В. О., Бойко О. В., Лорві І. Ф. Маркетинг інновацій як комплексний інструмент досягнення стратегічних цілей підприємства в умовах конкурентного середовища. – С. 123-130.

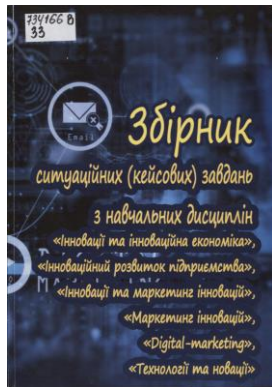
У статті розглянуто питання маркетингового забезпечення інноваційної діяльності підприємств на засадах побудови ефективної системи маркетингу інновацій. Систематизовано дослідження вітчизняних науковців стосовно особливостей маркетингу інновацій як комплексного інструменту досягнення стратегічних цілей підприємства. Визначено комплекс завдань маркетингу інновацій, які об'єднано в три групи: стратегічні, тактичні та оперативні. Доведено практичну значимість маркетингу інновацій в обслуговуванні процесу розробки та реалізації інновацій.

Рудь Н. Т. Розробка методики діагностики інноваційної системи регіонів України. – С. 139-151.

В статті наведено приклади деяких регіонів України, які уже впродовж десяти років створюють інноваційні системи. В основу розробленої методики діагностики покладені міжнародні, російські і українські методології, методи і методики.

Для побудови методики виділено елементи оцінки, за якими формуються аналітичні матриці. Методика діагностики науково-інноваційного ресурсу і освітнього потенціалу, розглядається як один із засобів формування інноваційної системи регіону.

Використання методики діагностики стану науково-інноваційної діяльності у регіоні дозволяє більш ефективно здійснювати базові функції управління: мотивацію, контроль і організацію діяльності, а також спеціальні функції управління – виявлення потенціалу і ресурсу для інноваційного розвитку регіону.

734166 В

33

Збірник ситуаційних (кейсових) завдань з навчальних дисциплін "Інновації та інноваційна економіка", "Інноваційний розвиток підприємства", "Інновації та маркетинг інновацій", "Маркетинг інновацій", "Digital-marketing", "Технології та новації" [Текст] : навч. посіб. / Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Екон. ф-т, Каф. маркетингу, інновацій та регіон. розвитку ; [уклад.: І. М. Буднікевич, С. І. Венгер, О. В. Кифяк, І. А. Крупенна]. - Чернівці : Чернівецький нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2021. - 132 с. : табл. - Бібліогр.: с. 128-131 та у виводах.

Збірник ситуаційних завдань включає тексти конкретних ілюстративних ситуацій пов'язаних з інноваціями, інноваційним розвитком, інноваційною економікою, інноваційним менеджментом та маркетингом, digital-marketing підібраних за матеріалами періодики, мережі Інтернет, сайтів компаній, консалтингових компаній, які допоможуть студентам оволодіти кейсовим методом навчання. Case-method, метод конкретних ситуацій (МКС) – це метод навчання, що дозволив багато в чому реалізувати концепцію практикуючого навчання в умовах аудиторних занять. До ситуацій сформовані запитання та завдання які допоможуть узагальнити попередні знання з довузівської підготовки, використати навички кваліфікаційного рівня – бакалавр та магістр, розвинути креативні риси особистості, перспективне мислення студентів і дозволять використати їх у сучасній інноваційно спрямованій економіці.

Ілляшенко С. М. Аналітичне забезпечення планування товарної інноваційної політики промислового підприємства в умовах трансформації технологічних укладів / С. М. Ілляшенко, Ю. С. Шипуліна, Н. С. Ілляшенко // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. – 2021. – № 5, Т. 1. – С. 199-204.

P/1055«Е»

Розроблено підхід до аналітичного забезпечення планування продуктової інноваційної політики промислового підприємства в перманентно мінливих умовах зовнішнього середовища, спричинених процесами трансформації технологічних укладів. На відміну від існуючих підходів він передбачає аналіз тенденцій розвитку світової і галузевої науки і техніки, результати яких можуть бути використані у виробничо-збутовій діяльності підприємства, зокрема у формуванні продуктивних інновацій як засобу адаптації до змін умов зовнішнього мікро- і макросередовища. Уточнено фактори, що впливають на інноваційний розвиток промислових підприємств взагалі і їх продуктової інноваційної політики зокрема. Окреслено схему взаємодії зазначених факторів в процесі аналітичного забезпечення продуктової

інноваційної політики промислового підприємства. Розроблено методологічні засади аналітичного забезпечення планування продуктової інноваційної політики в умовах трансформації технологічних укладів. Застосування розробленого підходу в практиці інноваційної діяльності промислових підприємств дозволить цілеспрямовано і обґрунтовано планувати їх продуктову інноваційну політику як основу інноваційного розвитку в умовах трансформації технологічних укладів і розгортання 4-ї промислової революції. Отримані наукові результати поглиблюють методологічні засади інноваційного менеджменту промислових підприємств в частині аналітичного забезпечення їх продуктової інноваційної політики.

734220 R
339

Інноваційні напрямки розвитку міжнародної електронної комерції та готельно-ресторанної справи [Текст] : колективна монографія / [авт. кол.: В. О. Бабенко, Я. О. Білецька, О. А. Біловодська та ін.] ; за заг. ред. Н. І. Данько, В. О. Бабенко ; Харківський нац. ун-т імені В. Н. Каразіна. - Харків : [ХНУ імені В. Н. Каразіна], 2021. - 364 с. : рис., табл., граф. - Бібліогр. наприкінці ст.

У колективній монографії розглянута головна роль інновацій у подоланні кризових явищ в економіці у цілому, а також на ринку готельно-ресторанних послуг та у міжнародній електронній комерції зокрема. Розглянуті теоретичні основи та тенденції розвитку інновацій у готельно-ресторанній сфері та міжнародній електронній комерції, проаналізовано роль інновацій як інструмента забезпечення конкурентоспроможності підприємств готельно-ресторанної сфери в умовах турбулентності, розглянуто особливості, напрями та тенденції інноваційного розвитку підприємств готельного господарства. Проаналізовано проблеми здорового харчування і створення функціональних продуктів, перспективи використання технологій енергозберігання у готельно-ресторанній справі. Також у монографії розглянуто питання розвитку міжнародної електронної комерції, технологій 4.0.

733782 R
69

Інноваційні технології у будівництві, цивільній інженерії та архітектурі, міжнар. наук.-практ. конф. (19 ; 2021 ; Чернігів).

Тези XIX міжнародної науково-практичної конференції "Інноваційні технології у будівництві, цивільній інженерії та архітектурі" (19-22 вересня 2021 р. Чернігів, Україна) [Текст] / [упоряд. : Микола Савицький, Олег Новомлинець, Владислав Данішевський та ін.] ; Придніпровська держ. акад. буд-ва та архіт., Нац. ун-т "Чернігівська політехніка", Держ. НДІ буд. конструкцій [та ін.]. - [Дніпро] : [ДВНЗ ПДАБА], 2021. - 338 с. : іл. - Бібліогр. наприкінці ст.

Тези XIX міжнародної науково-практичної конференції «Інноваційні технології у будівництві, цивільній інженерії та архітектурі» (м. Чернігів, 19-22 вересня 2021 р.). Конференцію проведено в рамках поширення результатів науково-дослідних проєктів HORIZON 2020 958284 - PRECEPT «A novel decentralized edge-enabled PREsCriptive and ProacTive framework for increased energy efficiency and well-being in residential buildings» та «Розвиток наукових основ будівельних технологій створення житлового модуля місячної бази» (№ 0121U109794).

733795 R
338

Інструменти регулювання національної економіки та національної безпеки в умовах сучасних глобальних викликів [Текст] : матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф., 5-6 листопада 2021 р. / Хмельницький нац. ун-т, Академія екон. наук України, Спілка економістів України [та ін.] ; [редкол. : Бондаренко М. І., Битий А. В., Любохинець Л. С. та ін.]. - Хмельницький : [ХНУ], 2020. - 197 с. : граф., табл. - Бібліогр. наприкінці ст.

Розглянуті аспекти розвитку національної економіки та засади забезпечення національної безпеки; особливості фінансових механізмів в економіці країни; проблеми інтелектуального капіталу в становленні інноваційно-інвестиційних систем; сучасні виклики і загрози національній безпеці; особливості цифрової економіки.

Зі змісту:

Секція 1. Теоретичні аспекти розвитку національної економіки та концептуальні засади забезпечення національної безпеки. – С. 3-36.

Секція 2. Макроекономічне моделювання та роль фінансових механізмів у стабілізації кризових явищ національної економіки. – С. 37-46.

Секція 3. Інтелектуальний капітал економіки України та його значення в становленні інноваційно-інвестиційних систем. – С. 47-56.

Секція 4. Сучасні виклики і загрози у сфері національної безпеки. – С. 57-84.

Секція 5. Європейський вектор – пріоритетний напрям розвитку економічних систем. – С. 85-102.

Секція 6. Інформаційна безпека та цифрова економіка. – С. 103-122.

Кобелева А. В. Форми комерціалізації інтелектуально-інноваційних технологій / А. В. Кобелева // Інтелектуальна власність. – 2021. – № 10. – С. 23-26.

68.3

Розвиток інноваційного потенціалу промислових підприємств України нерозривно пов'язаний з комерціалізацією результатів науково-технічної діяльності, тобто з переходом з об'єктної в суб'єктну позицію тієї частини інноваційної системи, яка становить інноваційний потенціал, і необхідністю його ринкової реалізації. В даний час робота галузей, підприємств, університетів, інститутів, лабораторій у всьому світі все більшою мірою оцінюється з точки зору економічно ефективного використання інтелектуально-інноваційних технологій і отримання стратегічних конкурентних переваг в довгостроковій перспективі. Комерціалізація результатів науково-технічної та інноваційної діяльності промислових підприємств, ступінь їх розробленості та реалізації не тільки не задовольняє, але і не відповідає сучасному стану інноваційного потенціалу реального сектора економіки України та національної економіки.

734161 В

628

Комунальне господарство міст [Текст] = Коммунальное хозяйство городов = Municipal economy of cities : наук.-техн. зб. / Харк. нац. ун-т міського госп-ва імені О. М. Бекетова. - Харків : [ХНУМГ імені О. М. Бекетова]. - (Економічні науки).

Вип. 2(162). - Харків, 2021. - 114 с. : граф., рис., табл. - Алф. покажч.: с. 114.- Бібліогр. наприкінці ст.- Текст кн. укр., англ.

Зі змісту:

Гнатченко Є. Ю., Юр'єва С. Ю., Волгіна Н. О. Управління розвитком інноваційного підприємництва на макрорівні. – С. 92-98.

В статті наведено елементи та способи державного управління інноваційними процесами та підтримки інноваційного підприємництва, виявлені загальноекономічні наслідки інноваційної політики та підтримки. Розглянуто класифікацію фінансування інноваційних підприємств, переваги та недоліки окремих видів фінансування. Запропоновано альтернативні види позикового фінансування інноваційних проектів.

Концепція стратегічного управління інноваційними проектами в умовах розвитку знаннєвої економіки та децентралізації / М. М. Кулаєць, О. В. Фурсіна, Г. В. Джегур [та ін.] // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – № 23. – С. 25-31.

P/2124

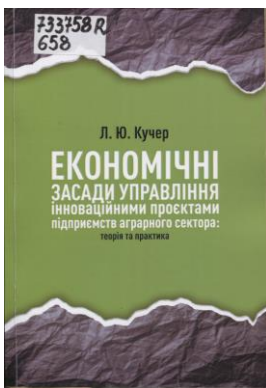
У статті розглянуто концепцію стратегічного управління інноваційними проектами в умовах розвитку знаннєвої економіки та децентралізації. У результаті проведеного дослідження запропоновано концепцію менеджменту симультанного стратегування грошових потоків на основі удосконаленого адаптивного ітеративно-інкрементального підходу Agile-mix. Зазначена модель на основі добору оптимальної сукупності економічно вигідних інноваційних проектів, заснованих на ефективному визначенні необхідного обсягу

грошових коштів, дозволяє у процесі їх реалізації максимізувати прибутки усіх зацікавлених у цьому осіб. При оцінці економіко-математичної моделі симультанного стратегування грошових потоків у процесі здійснення інноваційної діяльності підприємств слід відзначити, що ітеративно-інкрементальний підхід її побудови дозволяє врахувати вплив фактору невизначеності та швидкозмінності інституціонального середовища, а розрахунок економічної ефективності інноваційних проектів на основі визначення показників чистого дисконтованого доходу сприяє більш точному прогнозуванню їх результату. Зазначене дозволяє в процесі прийняття управлінських рішень менеджерами проектів визначати необхідність використання аутсорсингу в інноваційній діяльності, адаптувати розроблені сценарії реалізації проектів та своєчасно приймати рішення в умовах розвитку знанневої економіки та децентралізації.

Кореняко Г. І. Інноваційна ефективність країн Європи та України за оцінкою Європейського інноваційного табло / Г. І. Кореняко, В. С. Мальцев // Наука, технології, інновації. – 2021. – № 4(20). – С. 24-34.

P/863

Розвиток більшості країн світу забезпечується ефективною реалізацією інноваційної політики. Важливою складовою прийняття рішень щодо вдосконалення інноваційної політики є моніторинг інноваційної ефективності як окремих країн, так і Європейського Союзу загалом. У щорічному звіті Єврокомісії “Європейське інноваційне табло” для кожної країни – члена ЄС та деяких інших європейських країн наводяться показники, що характеризують відмінності та динаміку показників інноваційної діяльності. Методологія Європейського інноваційного табло постійно вдосконалюється з урахуванням політичних пріоритетів ЄС, змінюється склад і кількість показників. У статті проаналізовано результати оцінки інноваційної ефективності країн з урахуванням змін, що відбулися в методології Європейського інноваційного табло в 2021 р. та результати оцінки України на тлі європейських країн. Зафіксоване зменшення на 5,3 % – до 29,8 % – зведеного Інноваційного індексу України за 2014–2021 рр. у порівнянні з показником ЄС у 2014 році. Показано сильні та слабкі сторони інноваційної системи України. Оцінку України здійснено за обмеженою кількістю показників, оскільки не за всіма показниками наявні вітчизняні статистичні дані, унаслідок чого отримані дані вважаються “менш надійними”. Україна потребує вдосконалення статистичного обстеження інновацій і кардинального перегляду політики в інноваційній сфері.

733758 R
658

Кучер, Леся Юрївна.

Економічні засади управління інноваційними проектами підприємств аграрного сектора: теорія та практика [Текст] : монографія / Л. Ю. Кучер ; Харківський національний аграрний університет імені В. В. Докучаєва. - Харків : [ФОП Бровін О. В.], 2021. - 640 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр.: с. 573-638. - Дод. тит. арк. англ.

У монографії з позицій системного підходу обґрунтовано теоретичний, методологічний і прикладний концепти управління інноваційними проектами аграрних підприємств. Сформовано сучасну парадигму й розроблено проект концепції розвитку управління інноваційними проектами в аграрному секторі економіки. Запропоновано концептуальний підхід до економічного управління інноваційними проектами аграрних підприємств. Розроблено й апробовано методологію оцінювання готовності аграрних підприємств до впровадження інноваційних проектів та управління ними. Розвинуто методологічні засади оцінювання ефективності управління інноваційними проектами. Проаналізовано стан і проблеми впровадження інноваційних проектів та управління ними в аграрних підприємствах України. Запропоновано науково-методичні засади розроблення бізнес-плану інноваційного проекту й оцінювання його економічної ефективності. Розроблено концептуальні засади фінансового, інституційного й кадрового забезпечення ефективного управління інноваційними проектами підприємств аграрного сектора.

Лисюк Т. В. Інноваційні інформаційні технології туристичних підприємств / Т. В. Лисюк, Л. Ю. Матвійчук, М. І. Лепкий // Економічний форум. – 2021. – № 3. – С. 78-87.

P/2329

У статті розглянуто структуру сучасної системи інноваційних інформаційних технологій, що використовуються в туристичних підприємствах.

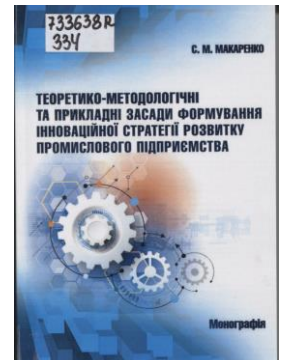
Наголошено, що використання інформаційних інноваційних технологій у кожному окремому сегменті туристичної індустрії, таких як готелі, бронювання квитків, створення спеціалізованих туристичних продуктів, взаємопов'язане з усіма іншими. Водночас сучасні інформаційні інноваційні технології дають змогу не тільки автоматизувати процес організації туристичних об'єктів, але й процес прийняття управлінських рішень та надання туристичних послуг.

Висвітлено найбільш дієві інноваційні інформаційні технології у туристичному бізнесі. Визначено роль і місце інноваційних інформаційних технологій туристичних підприємств. Описані найбільші туристичні підприємства в Україні, які намагаються використовувати сучасні інноваційні інформаційні технології.

733638 R
334

Макаренко, Сергій Миколайович.

Теоретико-методологічні та прикладні засади формування інноваційної стратегії розвитку промислового підприємства [Текст] : [монографія] / С. М. Макаренко. - Херсон : [ФОП Вишемирський В. С.], 2020. - 234 с. : рис., табл. - Бібліогр.: с. 182-196.

Висвітлено теоретико-методологічні та прикладні засади формування інноваційної стратегії розвитку промислового підприємства у системі підвищення конкурентоспроможності національної та регіональних економік. Визначено проблеми впровадження інновацій у господарську діяльність промислового підприємства та стратегічну взаємообумовленість інноваційного розвитку і конкурентоспроможності підприємства. Досліджено рівень розвитку та діджиталізації промислових підприємств, здійснено оцінювання інвестиційного впливу на рівень інноваційного розвитку. Розроблено інноваційну систему економічного стимулювання та визначено перспективні напрями формування інноваційної стратегії розвитку промислового підприємства.

Максютова О. В. Перспективи інноваційного оновлення туристично-рекреаційного бізнесу регіону в напрямі реалізації ресурсозберігаючої політики / О. В. Максютова // Економіка та держава. – 2021. – № 10. – С. 97-104.

P/1829

Розглянуто функції регулювання ресурсного забезпечення регіонального розвитку туристично-рекреаційного бізнесу, розроблений інноваційний механізм управління в туристично-рекреаційному бізнесі та визначено систему взаємозв'язків його зовнішніх і внутрішніх інструментів. У ході розробки інноваційного механізму управління в туристично-рекреаційному бізнесі проведено аналіз зовнішніх і внутрішніх інструментів і їх ключових елементів, запропоновані заходи щодо вдосконалення надання інноваційно-інформаційних послуг, розроблено алгоритм стимулювання інноваційної діяльності в туристично-рекреаційному бізнесі.

Малін О. Л. Драйвери полісекторальності та багатофункціональності інноваційно-орієнтованого розвитку державно-приватного партнерства / О. Л. Малін // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 2. – С. 410-417.

P/595

У статті розглянуті та досліджені драйвери полісекторальності та багатофункціональності інноваційно-орієнтованого розвитку державно-приватного партнерства (ДПП), як перспективні напрями подальшого його розвитку.

Цільовий вектор інноваційно-орієнтованого розвитку державно-приватного партнерства повинен спиратися на вирішення найбільш важливих глобальних проблем суспільства, відображених у державній стратегії сталого розвитку. Національні завдання сталого розвитку, які конкретизують його 17 задекларованих глобальних цілей, є тими самими стратегічними орієнтирами, які стимулюватимуть інноваційно-орієнтований розвиток державно-приватного партнерства в потрібному суспільству напрямі,

якщо їх закласти у якості пріоритетів цільового блоку регулювання розвитку державно-приватного партнерства.

Держава та суспільство очікують від приватного партнера державно-приватного партнерства не тільки економічної ефективності, а й соціальної результативності, яка проявляється через його участь у розв'язанні соціальних, екологічних та інших проблем. Таким чином, драйвери полісекторальності та багатофункціональності інноваційно-орієнтованого розвитку державно-приватного партнерства мають різне походження та природу.

Менеджмент інноваційних проектів з ресурсозбереження підприємств агропродовольчої сфери на основі діджиталізації / Д. В. Дячков, Є. І. Овчаренко, В. Ю. Ільїн, С. С. Сергієнко // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 4. – С. 403-412.

P/595

Основними результатами дослідження можна визначити запропоновану удосконалену методику визначення економічної ефективності зазначених проектів шляхом оцінювання ризику кожного заходу, що входить до складу проекту окремо і проекту в цілому. У зв'язку з цим: відбір заходів до складу певного інноваційного проекту з енерго- та ресурсозбереження на основі діджиталізації повинен бути заснований на визначенні максимальної економічної ефективності та мінімального рівня ризику кожного з них; оптимальна з огляду на ризикованість структура проекту забезпечується за рахунок ефективної диверсифікації ризиків, що полягає у підборі заходів, спрямованих на економію енергії та різномірних видів ресурсів; зниження рівня ризиків має забезпечуватися впровадженням ефективної системи управління підприємств агропродовольчої сфери, орієнтованої на реалізацію проектів енерго- та ресурсозбереження на основі діджиталізації. Наукову новизну представляє система менеджменту енерго- та ресурсозберігаючими інноваціями на підприємствах агропродовольчої сфери на основі діджиталізації. Практичну значущість має запропонована методика оцінювання економічної ефективності інноваційних проектів з енерго- та ресурсозбереження, що може бути використана у процесі комплексного менеджменту енерго- та ресурсозберігаючими інноваціями на основі діджиталізації на підприємствах агропродовольчої сфери шляхом реалізації базових стандартів управління ресурсами з урахуванням можливих ризиків.

733854 В
658

Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку [Текст] = Management and Entrepreneurship in Ukraine: the stages of formation and problems of development : науковий журнал / голов. ред. Ігор Олексів ; Національний університет "Львівська політехніка". - Львів : Національний ун-т "Львівська політехніка".

Т. 3, № 1. - Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2021. - 222 с. : рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст укр. та англ.

Зі змісту:

Дума О. І., Завтура К. О. **Екосистема стартапів в Європі: кращі практики та уроки для України.** – С. 119-130.

Досліджено європейський досвід у розвитку екосистем стартапів. Проаналізовано структурні компоненти екосистеми стартапів, визначено їхню роль у функціонуванні системи та взаємозв'язки. Описано функціонування екосистем стартапів Великої Британії, Естонії, Німеччини, Швейцарії, Швеції та Фінляндії. Виявлено основні фактори успішного функціонування екосистеми стартапів. Систематизовано і проаналізовано європейський досвід й обґрунтовано можливості та доцільність його використання в розвитку української екосистеми стартапів. Досліджено можливі напрями застосування європейського досвіду розвитку екосистем стартапів в Україні. Запропоновано три основних кроки для посилення розвитку української екосистеми стартапів на основі європейського досвіду та в умовах проходження Україною шляху до інтеграції із Європейським Союзом.

Мельник О. Г., Адамів М. Є., Омелянчук А. Б. **Технологія налагодження співпраці венчурного інвестора та інноваційного підприємництва.** – С. 167-176.

Обґрунтовано актуальність залучення венчурних інвестицій для розвитку інноваційної діяльності підприємств. Ретельно досліджено сучасний стан і тенденції розвитку венчурного інвестування в Україні. Ідентифіковано проблеми та перешкоди для функціонування вітчизняного венчурного бізнесу. На підставі отриманих результатів дослідження та врахування кращого іноземного досвіду сформовано комплексну поетапну технологію залучення венчурного капіталу інноваційними підприємствами. Обґрунтовано специфіку

ведення переговорів та укладання угоди венчурного інвестування між венчурним інвестором та інноваційним підприємством.

Терлецька В. О. Підходи та методи оцінювання інноваційної компанії. – С. 177-182.

Досліджено та проаналізовано основні традиційні підходи до оцінювання вартості бізнесу, а саме: дохідний, витратний та порівняльний. Розглянуто основні методи в межах кожного із традиційних підходів. Крім цього виявлено, що у сучасних умовах функціонування традиційні підходи до оцінювання вартості бізнесу “в чистому вигляді” венчурні інвестори застосовують не завжди, а найпопулярніші серед них методи – договірний, мультиплікаторів, дисконтованого грошового потоку, венчурний та метод реальних опціонів. Практика оцінкової діяльності свідчить про широке використання стохастичних методів, які неможливо безпосередньо зарахувати до жодного із традиційних підходів.

Моделювання адаптивного управління інноваційними підприємствами в умовах трансформації логістичних та маркетингових стратегій взаємодії держави та бізнесу, діджиталізації та сталого розвитку / О. М. Ложачевська, О. В. Орлова-Курилова, Н. О. Макаренко, В. О. Рубежанська // Економіка та держава. – 2021. – № 11. – С. 9-13.

P/1829

У статті розглянуто моделювання адаптивного управління інноваційними підприємствами в умовах трансформації логістичних та маркетингових стратегій взаємодії держави та бізнесу, діджиталізації та сталого розвитку. Доведено, що зміни в державному регулюванні інноваційним підприємництвом, простежуються в схильності державної політики до нестійкості, бифуркації, флуктуації та динамізмі, що пояснюється відкритістю національної економіки до зовнішнього оточення, а також засвідчують необхідність змінювати державні інструментарії у станах невідновності, мінливості, нестабільності. При турбулентних змінах у зовнішньому оточенні складно-організована, багатосегментна система інноваційної політики знаходиться у постійному русі внаслідок наявності в інституціональній матриці експліцитних та імпліцитних протиріч. Вони обумовлюють зміну стабільного розвитку системи національної економіки, а при неефективних заходах державного впливу підсилюють турбулентність або хаос. Відповідно заходи державного впливу в умовах трансформації логістичних та маркетингових стратегій взаємодії держави та бізнесу, діджиталізації та сталого розвитку повинні буди вчасними з обов'язковим пошуком резервів як усередині країни, так за її межами.

Моделювання сталого розвитку інноваційного підприємництва в умовах зміни маркетингової поведінки на онлайн-ринку, пандемії COVID-19, бізнес-комунікацій та управління персоналом / О. В. Орлова-Курилова, М. О. Чуприна, Л. В. Сухомлин, А. С. Горда // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – № 21. – С. 24-29.

P/2124

У статті розглянуто моделювання сталого розвитку інноваційного підприємництва в умовах зміни маркетингової поведінки на онлайн-ринку, пандемії COVID-19, бізнес-комунікацій та управління персоналом. Результати оцінювання розвитку інноваційного підприємництва засвідчили, що зростання кількості інноваційно-активних підприємств України відбувалося завдяки реалізації інноваційної діяльності у напрямі дифузії маркетингових та організаційних інновацій та зменшення технологічних інновацій, що говорить про низьку здатність інноваційного підприємництва здійснювати науково-технічний прогрес і стимулювати технологічні перетворення у вітчизняній економіці. Отже, на часі формування державної політики у напрямку стимулювання розвитку нововведень у виробництві, що змінить подальший тренд розподілу інновацій та забезпечить стимулювання стратегічно важливих галузей. Оцінено динаміку позицій України у рейтингу Глобального індексу інновацій.

Надточій І. І. Управління витратами підприємств як джерела їх інноваційного розвитку / І. І. Надточій, Н. Г. Ревенко, О. В. Пулянович // Економіка та держава. – 2021. – № 12. – С. 10-16.

P/1829

Розглянуто систему показників витрат підприємств в умовах ринкового господарювання, їх сутність, поведінку й одиниці виміру. Показано, що для визначення перетворень у складі і структурі витрат підприємств в умовах ринку необхідним є застосування осучаснених методів аналізу їх розрахунку й оптимізації. Наведено перелік витрат, визначено сфери їх застосування. Результати дослідження дозволять

створити уявлення про шляхи і можливості забезпечення окупності, ефективності і беззбитковості діяльності. Запропонований ланцюг нарощення витрат підприємства дозволив узагальнити витрати за цільовим характером, класифікаційними ознаками, переліком запланованих показників витрат, структурою собівартості і показниками витрат на отримання одиниці кінцевого результату діяльності (валової, товарної і реалізованої продукції). Підкреслено, що ринкові умови господарювання суттєво розширили змістовне наповнення категорії "витрати". Доведено необхідність проектування системи управління витратами, визначення її завдань. Акцентовано на удосконаленні інформаційної бази для прийняття управлінських рішень і здійсненні їх аналізу за системою динамічно формованих співвідношень. Запропоновано схему концептуалізації підходу до побудови системи управління поточними витратами підприємств.

Нижник О. В. Формування та оцінка інноваційного ресурсного потенціалу підприємств / О. В. Нижник // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. – 2021. – № 5, Т. 1. – С. 72-75.

P/1055«Е»

Для більшості вітчизняних підприємств малого і середнього бізнесу характерним є використання системи індикаторів лише фінансових показників діяльності. Такі системи є непоказовими, оскільки в сучасних умовах все більшої важливості набувають нематеріальні активи підприємств, ринкові фактори впливу, інноваційний потенціал тощо. Виникає необхідність формування нових критеріїв до оцінки рівня інноваційного потенціалу підприємств, які б дали змогу охопити усі важливі сфери діяльності та успішність їх взаємодії із зовнішнім середовищем. Розроблені системи індикаторів недостатньо адаптовані до українських реалій, через те потребують певного удосконалення та модифікації, що і може слугувати предметом подальших досліджень щодо формування і підвищення рівня інноваційного потенціалу та інноваційного розвитку підприємств малого і середнього бізнесу. У статті визначено етапи, зміст та принципи формування інноваційного ресурсного потенціалу та підходи до оцінки інноваційного потенціалу підприємств малого і середнього бізнесу.

733672 В
33

Одеський національний економічний університет.

Науковий вісник [Текст] : зб. наук. пр. / Одеський національний економічний університет, Всеукраїнська асоціація молодих науковців. - Одеса : [ТОВ "ПромАрт"].

№ 3-4 (276-277). - Одеса, 2020. - 166 с. : рис., граф. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Пацарнюк О. В. Методичні аспекти аналізу ефективності інноваційного проєкту підприємства. – С. 41-49.

Метою статті є систематизація сучасних підходів до визначення сутності поняття "інноваційний проєкт" та обґрунтування етапів аналізу інноваційного проєкту підприємства залежно від стадій життєвого циклу проєкту. При написанні статті застосовано системний підхід, а також використані методи аналізу, синтезу, порівняльний аналіз та теоретичне узагальнення результатів.

Горовий Д. А., Івахненко А. В. Застосування інноваційних бізнес-моделей в управлінні інноваціями на підприємствах в умовах ризиків. – С. 103-110.

Метою дослідження є розробка методичних рекомендацій щодо організації процесу впровадження інновацій на підприємстві з урахуванням взаємодії окремих підрозділів підприємства і ризиків, які виникають в процесі втілення інновацій. Запропоновано використання інноваційних бізнес-моделей для управління інноваціями.

Сергієнко О. А., Білоцерковський О. Б., Криворучко Н. В., Нікітенко С. В. Оцінювання впливу управління якістю на загальну ефективність та ефективність інновацій. – С. 140-152.

Мета роботи полягає в удосконаленні методології оцінки та аналізу впливу факторів управління якістю на загальну ефективність та ефективність інновацій суб'єктів господарювання. Методика. Використано інструментарій економіко-математичних методів, а саме, інтегрального рейтингового оцінювання, факторного аналізу (метод головних компонент) та множинного регресійного аналізу.

733673 В
33

Одеський національний економічний університет.

Науковий вісник [Текст] : зб. наук. пр. / Одеський національний економічний університет, Всеукраїнська асоціація молодих науковців. - Одеса : [ТОВ "ПромАрт"].

№ 1-2 (278-279). - Одеса, 2021. - 117 с. : рис., граф. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Горяченко Ю. Г. Інноваційна модернізація підприємництва: теорія і практика. – С. 90-93.

Дана стаття присвячена теоретичним і практичним питанням інноваційної модернізації підприємництва в Україні та світі. Основна увага в статті приділяється визнанню факторів-стимуляторів та дестимуляторів цифровізації.

Орел А. М. Архітектоніка управління конкурентним потенціалом в забезпеченні інноваційно-інвестиційного розвитку суб'єктів агробізнесу / А. М. Орел, В. М. Невмержицький // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 1. – С. 204-211.

P/595

Результати. Встановлено, що механізм управління конкурентним потенціалом в забезпеченні інноваційно-інвестиційного розвитку суб'єктів агробізнесу має включати методологічний базис управління, який об'єднує етапи, функції, методи, цілі, закони принципи, на основі яких реалізується процес управління конкурентним потенціалом, ґрунтуючись на множини типів забезпечення. В рамках визначених складових запропоновано архітектоніку зазначеного механізму. Обґрунтовано, що призначенням механізму є забезпечення руху та перетворення, що в контексті управлінської діяльності, до якої відноситься управління конкурентним потенціалом, передбачає прийняття управлінських рішень у формі обґрунтування конкретної конкурентної стратегії окремої стратегічної зони господарювання та її реалізація. Розкрито суті елементів механізму управління конкурентним потенціалом в забезпеченні інноваційно-інвестиційного розвитку суб'єктів агробізнесу з акцентом на економічні закони, які включено в методологічний базис управління.

Особливості стратегічного управління інноваційним розвитком промислових підприємств / М. В. Корж, О. Ю. Белікова, І. П. Фоміченко, С. О. Баркова // Економічний вісник Донбасу. – 2021. – № 3(65). – С.184-190.

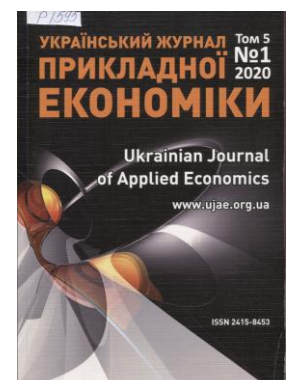
P/1932

Розроблено модель стратегічного управління промисловим підприємством. Доведено, що поєднання інтеграції стратегічного та інноваційного управління приводить до поліпшення позицій підприємств в конкурентній боротьбі на ринку за рахунок створення конкурентних переваг. Досліджено особливості формування стратегічного управління інноваційним розвитком на промисловому підприємстві, головною з яких є перспективне орієнтування інноваційної діяльності на запити споживачів, гнучке реагування і безперервне оновлення параметрів моделі ведення діяльності, виходячи з вимог конкуренції, в напрямку досягнення стійких переваг шляхом розвитку творчості та інтелектуального потенціалу підприємства, що зумовлює зростання його значення в системі управління сучасним підприємством в умовах інноваційного розвитку. Окреслено етапи стратегічного управління інноваціями, що дозволять забезпечити досягнення бажаних результатів за рахунок реалізації інноваційних впроваджень в майбутньому періоді.

Павлов К. В. Інноваційно-інвестиційний потенціал транспортної галузі України / К. В. Павлов, О. М. Павлова // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 1. – С.17-24.

P/595

Результати. Окреслено негативні явища, що мають місце на сьогодні в транспортній галузі України. Досліджено сенс і необхідність в практичній реалізації інноваційно-інвестиційного потенціалу транспортної галузі України. Окреслено проблемні аспекти щодо практичної реалізації інноваційної діяльності, а також здійснено огляд можливих перспектив інноваційно-інвестиційного розвитку транспортного потенціалу держави.

734326 R
332

Погуляйко, Юрій Михайлович.

Інвестиційно-інноваційне забезпечення розвитку регіону в умовах децентралізації [Текст] : монографія / Юрій Погуляйко ; Луцький нац. технічний ун-т. - Луцьк : [ВІП ЛНТУ], 2021. - 240 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр.: с. 194-211.

У монографії наведено теоретичне узагальнення та подано нове вирішення наукового завдання з розробки механізмів інвестиційно-інноваційного забезпечення розвитку регіонів в умовах децентралізації. Зокрема, обґрунтовано концептуальні засади інвестиційно-інноваційного забезпечення розвитку регіону, методичні підходи до діагностики інвестиційно-інноваційного забезпечення розвитку регіонів, матричний підхід до типології інвестиційно-інноваційних стратегій розвитку регіонів на основі побудови поля взаємозв'язків рівнів інвестиційного та інноваційного забезпечення розвитку за підсумками інтегральних оцінок, підходи до ідентифікації передумов, основних форм та видів державно-приватного партнерства, що розглядаються як важливий інструмент інвестиційно-інноваційного забезпечення розвитку регіону в умовах поглиблення децентралізаційних процесів.

733894 B
338

Проблеми економіки та управління [Текст] = Economics & Management Issues : зб. наук. пр. / Львівська політехніка, Національний університет. - Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2021. - 194 с. : граф., рис., табл. - (Вісник / Львівська політехніка, Національний університет ; Т. 5, № 1). - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ. мов.

Зі змісту:

Одрехівський М. В., Козут У. І., Жила Д. О. **Маркетингово-логістично-орієнтоване управління екологічними інноваційними підприємствами.** – С. 170-186.

Досліджено сутність та переваги маркетингово-логістичного управління з позиції ефективності роботи підприємства та функціонування маркетингово-логістичної діяльності.

Запропоновано науково-методичний підхід до організування системи “постачальники – екологічне інноваційне підприємство – маркетинг – споживачі” з метою екологічної оптимізації матеріальних потоків на підприємстві.

Побудовано концептуальну модель взаємодії системи маркетингової інформації із зовнішнім середовищем задля раціоналізації маркетингової діяльності та управлінських процесів екологічного інноваційного підприємства.

Сформовано логістичну систему екологічних інноваційних підприємств, яка покращить упроваджувальні процеси екологічних інновацій у системі “постачальник - споживач” з метою ефективної екологізації діяльності підприємства та регіону.

Рагімлі Г. **Оцінка ролі інтелектуального капіталу в інноваційному економічному зростанні в рамках економіки знань** / Г. Рагімлі // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2021. – Вип. 2. – С. 110-119. – Текст англ.

P/0151

У статті досліджено роль інтелектуального капіталу в інноваційному економічному зростанні в рамках економіки знань. З цією метою пояснюється сутність феномену соціального капіталу, однією з сучасних концепцій людського капіталу та інституційної економіки, які є основними компонентами інтелектуального капіталу, а також вплив досліджень і розробок на економічне зростання основних показників розвитку науки.

Рудь Н. Т. Державне регулювання та підтримка інноваційного розвитку економіки в Україні / Н. Т. Рудь, Д. Федас // Економічний форум. – 2021. – № 3. – С. 26-38.

P/2329

Проаналізовано найбільш інноваційні країни світу, інструменти їх державного регулювання і підтримки. Розглянута інноваційна політика провідних країн світу, їх механізми сприяння, фінансування та нормативно-правового забезпечення інноваційного розвитку. Проаналізована законодавча база України щодо становлення інноваційної економіки. Актуальним залишається прийняття Закону про інноваційну інфраструктуру.

Рекомендується створити єдиний державний орган, який відповідає за координацію роботи всіх ланок і напрямів інноваційної діяльності в країні, в тому числі і кадрове забезпечення. У зв'язку з цим пропонується створити Координаційну Раду, яка вписується в існуючу структуру Міністерства освіти та науки України, як окремий орган, що повністю відповідає за інноваційний розвиток в країні.

Відмічено про необхідність вжиття заходів щодо підтримки національного науково-технічного потенціалу.

Рудь Н. Т. Стартапи: тенденції розвитку та ризики / Н. Т. Рудь, Б. В. Богатко // Економічний форум. – 2021. – № 2. – С. 46-54.

P/2329

Досліджено поняття стартапа та сформульоване авторське. Виділено особливості й переваги стартапу. Для знаходження інвесторів проекту рекомендовано скласти стратегічний план пошуків, проаналізувати кілька подібних проєктів та зробити оцінку. Необхідно використовувати соціальні мережі, створити власний веб-сайт. Систематизовано ризики формування стартапів, наведено заходи щодо можливості їх усунення. Проаналізовано типові стадії, які проходить стартап в процесі свого розвитку і виділено специфічні ризики на кожній стадії.

Виділено основні ризики інноваційних проєктів. Показано ефективність використання інноваційних проєктів. Розглянуто основні види інноваційних проєктів та наведено їх характеристики. Проаналізовано види, приклади успішних українських інноваційних проєктів.

Савченко В. Ф. Інноваційні підходи до розвитку соціальної сфери України / В. Ф. Савченко, О. В. Маклюк // Економічний форум. – 2021. – № 2. – С. 154-163.

P/2329

Метою статті є аналіз теоретичних положень, світового досвіду та ситуації в Україні, щодо соціальної сфери, її показників, досягнень та недоліків, надання і обґрунтування пропозицій відносно шляхів розвитку, окреслення питань подальших наукових досліджень у даному спрямуванні.

Самородов А. С. Інформаційне забезпечення доступу до інноваційної інфраструктури / А. С. Самородов // Право та інновації. – 2021. – № 4(36). – С. 14-20.

P/638

В статті розглядається стан інформаційного забезпечення національної інноваційної інфраструктури. Аналізується діюче законодавство й повноваження органів державної влади та інших суб'єктів інноваційного процесу з приводу інформаційного забезпечення. Розглядаються приклади інформаційно-комунікаційного забезпечення інноваційної інфраструктури. Робляться висновки з приводу можливих шляхів покращення ефективності національної інноваційної інфраструктури.

Семенова М. В. Актуальні інноваційні питання правового регулювання колекторської діяльності / М. В. Семенова // Право та інновації. – 2021. – № 4(36). – С. 124-128.

P/638

Наукове дослідження присвячене аналізу стану діяльності суб'єктів колекторської діяльності та змін щодо правового врегулювання правовідносин, що виникають під час врегулювання простроченої заборгованості, які були внесені Законом України № 1349-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту боржників при регулюванні простроченої заборгованості».

Собко О. Вдосконалення управління інноваційними проектами та поживлення інноваційної активності підприємств України / О. Собко, І. Крисоватий // Вісник економіки. – 2021. – № 3(101). – С. 84-97.

P/1236

Дослідження доводять, що інноваційні проекти є модерною формою організації інноваційної діяльності в умовах посилення кризових явищ, швидкої цифровізації і глобалізації економічних процесів, яка здатна забезпечити постійне підвищення інноваційності та конкурентоспроможності підприємств. Реалізація інноваційної моделі ведення бізнесу вимагає пошуку прогресивних напрямів удосконалення управління інноваційними проектами підприємств. Уточнено поняття «управління інноваційними проектами як впливу на колективи людей з метою організації і координації їхньої діяльності, націленої на посилення інтелектуальності проекту, що забезпечує створення інтелектуальної доданої вартості, підвищення інноваційності та конкурентоспроможності підприємства». Побудовано прогностичні моделі змін інноваційно-активних промислових підприємств України та динаміки реалізації інноваційної продукції підприємств для оцінювання ефективності організації інноваційної діяльності на мікрорівні. Доведено необхідність поживлення процесів розробки та реалізації інноваційних проектів як важливого чинника підвищення інноваційної активності підприємств, систематизовано чинники, які мають негативний вплив на зацікавленість підприємств у впровадженні інноваційних проектів, що посилює зниження інноваційної активності в українському бізнес-секторі. Обґрунтовано напрями подальших досліджень з удосконалення управління інноваційними проектами, націлені на посилення інтелектуальності проекту, генерування інтелектуальної доданої вартості, що дає змогу інтелектуалізувати виробничо-комерційні процеси, поживити інноваційну активність та забезпечити підвищення інноваційності підприємства.

733867 В

31

Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України [Текст] = Socio-economic problems of the modern period of Ukraine : зб. наук. пр. / НАН України, ДУ "Ін-т регіон. досліджень ім. М. І. Долишнього НАН України". - Львів : [Ін-т регіональних досліджень НАН України].

Вип. 1 (147). - Львів, 2021. - 60 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. в кінці ст. - Текст кн. укр., англ.

Зі змісту:

Созанський Л. Й. Європейський досвід аналізу напрямів смарт-спеціалізації регіонів (на прикладі польських воєводств). – С. 53-58.

Наведено кращі методичні підходи до аналізу напрямів смарт-спеціалізації польських воєводств. Зазначено, що основне місце в методичних підходах до аналізу напрямів смарт-спеціалізації регіонів Польщі та інших країн-членів ЄС відведено показникам, які відображають інноваційність і соціально-економічну ефективність, конкурентність і вплив ВЕД на економічний розвиток регіону. Виявлення потенційних ніш смарт-спеціалізації здійснюється за допомогою комплексного аналізу, який включає показники, що відображають якісні економічні характеристики кожного ВЕД та відзначаються високим ступенем об'єктивності. Показники є здебільшого статистичними, а опитування та експертні висновки залучено до аналізу на тих етапах, де вони доречні і мають змістовну цінність, доповнюючи статистичні дані. Зауважено, методичні підходи до аналізу напрямів смарт-спеціалізації, що застосовуються польськими воєводствами, регіонами інших країн-членів ЄС, як і України, не позбавлені недоліків. Зокрема, найхарактернішою негативною особливістю більшості регіональних стратегій є певна шаблонність у виборі напрямів смарт-спеціалізації.

733868 В

31

Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України [Текст] = Socio-economic problems of the modern period of Ukraine : зб. наук. пр. / НАН України, ДУ "Ін-т регіон. досліджень ім. М. І. Долішнього НАН України". - Львів : [Ін-т регіональних досліджень НАН України].

Вип. 2 (148). - Львів, 2021. - 75 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. в кінці ст. - Текст кн. укр., англ.

Зі змісту:

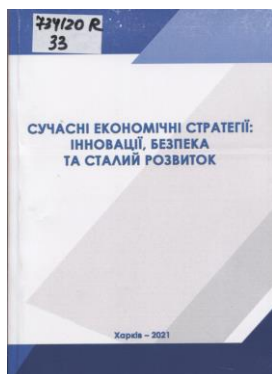
Мельник М. І., Лещук І. В. **Інноваційний вимір реалізації державної регіональної політики в Україні.** – С. 42-57.

Проаналізовано ефективність реалізації державної регіональної політики в Україні в контексті посилення інноваційної активності регіонів країни. Для цього досліджено такі тенденції: упровадження новітніх технологій та інновацій у виробництво; розвитку науково-інноваційного співробітництва державного та недержавного сектору науки, навчальних закладів вищої освіти та наукових установ з реальним сектором економіки; формування економіки на більш досконалії технологічній основі; розвитку регіональної інноваційної інфраструктури. Для оцінювання інноваційного потенціалу регіонів України (з позиції результативності впровадження новітніх технологій та інновацій у виробництво) розраховано та проаналізовано індекс інноваційного потенціалу регіонів України. Доведено важливість інноваційного розвитку територіальних суспільних систем різних рівнів у контексті збільшення їхньої конкурентоспроможності та забезпечення зростання обсягів ВРП.

Стащук О. В. Специфіка застосування когнітивних технологій та штучного інтелекту в сучасній банківській діяльності / О. В. Стащук, Р. Мартинюк // Економічний форум. – 2021. – № 3. – С. 134-138.

P/2329

В статті розглянуто сучасну специфіку формування нової системи банківського обслуговування, котре пов'язане із застосуванням когнітивних технологій та штучного інтелекту і має своїм наслідком формування нових принципів взаємодії та трансформації систем «клієнт – банк» в цифровий банкінг. Визначено, що впровадження таких технологій у банківську діяльність дозволяє банкам суттєво економити на утриманні окремих відділень та скорочувати чисельність персоналу, задіяного в обслуговування клієнтів. Досліджено, що перехід до цифрового банкінгу значно збільшує потребу в забезпеченні інформаційної безпеки клієнтів банку, оскільки більшість їхніх операцій з рахунками відбувається через мережу і є потенційно вразливими до недобросесних дій. Відтак, можна зробити висновок, що інтенсивне впровадження цифрових технологій в банківську діяльність є неможливим без забезпечення належної системи інформаційної безпеки з боку банківських установ.

734120 R

33

Сучасні економічні стратегії: інновації, безпека та сталий розвиток [Текст] : колективна монографія / [за заг. ред. Т. В. Полозової, І. В. Колупаєвої, О. В. Мурзабулатової] ; Харківський нац. ун-т радіоелектроніки, Кафедра екон. кібернетики та упр. екон. безпекою. - Харків : [ХНУРЕ], 2021. - 296 с. : рис. - Бібліогр. наприкінці ст.

Монографію присвячено дослідженню проблем господарювання економічних агентів на всіх рівнях управління та питанням забезпечення економічної безпеки діяльності окремих підприємств, галузей, регіонів та країни в цілому. Монографія є результатом теоретичних і практичних досліджень з удосконалення науково-методичного забезпечення функціонування суб'єктів господарювання на мікро- та макроекономічному рівнях. Монографія базується на матеріалах II-ї Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні стратегії економічного розвитку: наука, інновації та бізнес-освіта».

Тешева Л. В. Архітектоніка механізму активізації інноваційного розвитку аграрного сектору економіки / Л. В. Тешева, В. М. Невмержицький // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 4. – С. 199-206.

P/595

Результати. Встановлено, що для ефективного використання сприятливих чинників зовнішнього середовища для активізації процесів інноваційного розвитку в аграрному секторі України з використанням обґрунтованої множини важелів макrorівня регулювання необхідною є розробка механізмів, які дозволяють ефективно впливати на етапи процесу інноваційного розвитку.

Визначено, що принциповими складовими механізму активізації інноваційного розвитку аграрного сектору економіки України на основі використання його стратегічного потенціалу визначено: процесну, що об'єднує етапи інноваційної діяльності; суб'єктну, яка відображає зацікавленість і вплив окремих учасників; об'єктну, яка об'єднує ідеї, технології, проекти, мережі, організації (стартапи), майнові права, об'єкти інтелектуальної власності, знання та компетенції.

Обґрунтовано, що механізм активізації передбачає узгодженість взаємодії суб'єктів в ході їх участі в інноваційному процесі, використовуючи важелі і методи методологічного базису, ґрунтуючись на принципах і законах в межах реалізації функцій, шляхом використання складових стратегічного потенціалу інноваційного розвитку.

Тешева Л. В. Тенденції динаміки стратегічного потенціалу інноваційного розвитку аграрного сектору економіки України / Л. В. Тешева // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Т. 5, № 3. – С. 297-303.

P/595

Обґрунтовано структуру стратегічного потенціалу інноваційного розвитку аграрного сектору економіки, яка включає фізичний капітал, людський капітал, інтелектуальний капітал, соціальний капітал, інституційну, інфраструктурну, науково-освітню і кадрову складові. Відповідно до зазначених складових, проаналізовано кількісні індикатори, які їх віддзеркалюють.

Встановлено, що позитивною динамікою відрізняється нарощення фізичного капіталу, що відображено у значному збільшенні рівня фондоозброєності праці за рахунок високих темпів впровадження нових основних засобів і скорочення чисельності зайнятих працівників, що є негативним фактором. Також збільшились асигнування на утримання науки, що паралельно зі скороченням чисельності наукових кадрів обумовило збільшення питомих витрат на 1 задіяного працівника.

Зіставляючи отримані результати визначено, що спостерігається тенденція скорочення потужності стратегічного потенціалу інноваційного розвитку аграрного сектору в напрямі зростання його концентрації на функціональних одиницях.

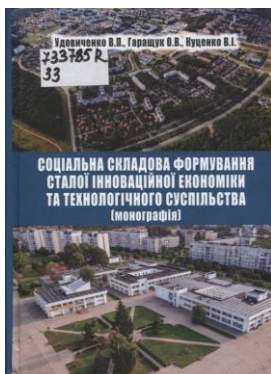
Трансформація інституціонального середовища інноваційного підприємництва в контексті децентралізації системи державного управління в умовах пандемії COVID-19, діджиталізації та сталого розвитку / М. М. Шкільняк, О. В. Орлова-Курилова, І. Ю. Шмичкова, Л. С. Данилюк // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – № 22. – С. 24-29.

P/2124

У статті розглянуто трансформацію інституціонального середовища інноваційного підприємництва в контексті децентралізації системи державного управління в умовах пандемії COVID-19, діджиталізації та сталого розвитку.

Доведено, що дифузії інновацій та їх проникнення в економічне, соціальне, політичне середовище буде різнитися у часі та обумовлюватися певними домінантами політичного руху, типу економічної системи та чисельними чинниками, що надходять з зовнішнього середовища і здійснюють вплив на поточні вектори державного розвитку.

Інструменти державного впливу за таких умов повинні відповідати індивідуально-історичній національній моделі з активно функціонуючій в ній інституціональній матриці, а також взаємоузгоджуватися з іншими вже діючими механізмами державного регулювання в умовах пандемії COVID-19, діджиталізації та сталого розвитку.

733785 R
33

Удовиченко, Володимир Петрович.

Соціальна складова формування сталої інноваційної економіки та технологічного суспільства (монографія) [Текст] : монографія / В. П. Удовиченко, О. В. Гаращук, В. І. Куценко ; за наук. ред. В. І. Куценко ; НАН України, ДУ "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України". - [Чернівці] ; Київ : [ПАТ "ПВК "Десна"], 2021. - 304 с. : граф., табл. - Бібліогр. наприкінці ст.

Розглядаються теоретико-методологічні засади соціально-економічного розвитку України як складової розбудови сталої інноваційної економіки та технологічного суспільства. Аналізуються структура та основні показники розвитку соціальної сфери, а також проблеми функціонування її державних і приватних закладів. Значна увага в роботі приділена управлінським аспектам розвитку такої складової цієї сфери як освіта та її ролі у забезпеченні в Україні сталого соціально-економічного розвитку. Висвітлено найгостріші проблеми соціального розвитку на інноваційній основі в контексті його ресурсного та кадрового забезпечення. Пропонується парадигма можливих шляхів успішного подолання соціально-економічних проблем, а також досягнення високих значень показників якості освітніх послуг.

Упровадження соціальних та екологічних інновацій міст Західної України / В. Басараб, Д. Новосад, О. Павлова, О. Шабала // Галицький економічний вісник. – 2021. – № 4(71). – С. 43-49.

P/1866

Останнім часом у центрі уваги глобального економічного співтовариства знаходиться питання щодо важливості прискореного інноваційного розвитку галузей національного господарства держав. У статті розглянуто основну сутність інновацій в соціальній та екологічній сферах організації міст Західного регіону України. Визначено головні фактори, що сприяють появі інновацій у соціальній та екологічній сфері та необхідність їх розвитку. Вивчено поняття "інновація" та "інноваційний процес". Проаналізовано найбільш відомі методики для пошуку джерел фінансування інноваційної діяльності в соціальній та екологічній сферах. Наголошено на основній меті інноваційної діяльності в соціальній та екологічній сферах розвитку міст Західного регіону.

Фінансовий менеджмент ресурсозбереження інноваційно орієнтованих підприємств у контексті антикризової стратегії розвитку / Н. В. Антипенко, Ю. Ю. Веденіна, І. А. Гнатенко, О. П. Пархоменко // АгроСвіт. – 2021. – № 23. – С. 10-16.

P/2114

У статті розглянуто питання фінансового менеджменту ресурсозбереження інноваційно орієнтованих підприємств у контексті антикризової стратегії розвитку. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано доцільність використання апарату теорії нечітких множин у задачах фінансового менеджменту, що характеризуються високим ступенем невизначеності нестатичного характеру. Так, застосування нечітких чисел дає можливість провести багатокритерійний вибір альтернативного продукту та врахувати фактор невизначеності, обумовлений неповною відповідністю між базовим і інноваційним товаром, а також тим, що ринкові умови для базового товару відносяться до минулого періоду, а для інноваційного – до майбутнього. Методика оцінювання інноваційного потенціалу продукції шляхом порівняння інтегральних показників "якість-ціна" в умовах невизначеності сприятиме ефективному плануванню та реалізації заходів фінансового менеджменту підприємств.

Формування інноваційної бізнес-моделі торговельної організації в умовах економічної глобалізації / П. Л. Гринько, А. П. Гринько, Т. В. Шталь [та ін.] // Наукові горизонти = Scientific Horizons. – 2021. – Т. 24, № 6. – С.92-98. – Текст англ.

P/1165

Розвиток українських торговельних організацій у звичайних умовах характеризується високим ступенем інертності. Тому під час виникнення ситуацій,

які необхідно змінити, кардинально змінюються і бізнес-стратегії учасників ринку. Найчастіше такі перетворення пов'язані із зовнішніми чинниками, такими як загальна економічна криза, різка зміна державних «правил гри» в певній сфері економічних відносин, а також інший зовнішній чинник, пов'язаний із виникненням нових серйозних конкурентів. Розробка організаційно-економічного механізму забезпечення інноваційного розвитку роздрібною торгівлі, потребує всебічного врахування внутрішніх і зовнішніх чинників досліджуваної системи, формування стратегій та програм підвищення інноваційного потенціалу її учасників, їхньої активної взаємодії, формування організаційно-економічного механізму забезпечення інноваційного розвитку роздрібною торгівлі, збільшення використання інноваційних технологій, генерування ідей та перетворень. У цій статті розглядаються питання впливу процесів глобалізації бізнесу на трансформацію бізнес-моделей торговельних організацій та стратегії їх функціонування, оскільки ступінь розвитку торгівлі вказує на рівень життя та стан економіки й суспільства. Авторами статті запропоновано організаціям роздрібною торгівлі адаптуватися до змін макро- та мікросередовища, використовуючи інноваційні складові в господарсько-фінансовій діяльності, що забезпечить їх конкурентоспроможність і запобіжить кризовим ситуаціям. Запропонована модель інноваційної організації торгівлі дозволяє визначити цілі складових інноваційної діяльності, що поєднують стратегічні орієнтири державного регулювання та сприяють покращенню економічного стану торговельних організацій.

Фостолович В. А. Інноваційна модель бізнес-процесу в системі незалежного фінансового посередництва за умов реалізації євроінтеграційних прагнень України / В. А. Фостолович, Т. В. Боцян // Економіка та держава. – 2021. – № 10. – С. 4-11.

P/1829

"Метою статті є проведення теоретичного дослідження інструментів впровадження елементів діджиталізації в системі міжнародного співробітництва України та країн-членів ЄС у частині реалізації Євроінтеграційних ініціатив. Завданням є дослідити можливість та перспективи впровадження в Україні системи спільного транзиту NCTS (New Customs Transit System)".

734192 В
33

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.

Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна [Текст] = Bulletin of V. N. Karazin Kharkiv National University : [зб. наук. пр.]. - Харків : [ХНУ імені В. Н. Каразіна]. - (Економічна).
Вип. 99. - Харків, 2020. - 126 с. : іл., граф. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст укр., рос. та англ.

Зі змісту:

Войтко С. В., Вишневецька А. М. Високотехнологічне виробництво та інноваційна діяльність в Україні у контексті економічного потенціалу України. – С. 57-65.

У статті розглянуто поняття «потенціал» та «економічний потенціал», проаналізовано трактування цих понять різними вченими, аргументовано важливість його усвідомлення для країн, так як це визначає їхню спеціалізацію. Проаналізовано стан економічного потенціалу високотехнологічного виробництва в Україні за такими показниками, як частка підприємств, що впроваджують інновації (продукцію та/або технологічні процеси), частка обсягу реалізованої інноваційної продукції (товарів, послуг) у загальному обсязі реалізованої продукції (товарів, послуг) промислових підприємств, витрати на інноваційну діяльність, експорт високотехнологічних продуктів, кількість працівників на млн жителів країни, які займаються розробками та науковими дослідженнями, середньо- та високотехнологічна промисловість (включаючи будівництво) у відсотках доданої вартості виробництва України. Розглянуто місце України у глобальному рейтингу інновацій (Global Innovation Index). Проведено порівняльну характеристику України із Польщею та В'єтнамом за показниками експорту високотехнологічних продуктів (млрд дол.) і кількістю працівників на млн жителів країни, які займаються розробками та науковими дослідженнями. Проаналізовано як частка високотехнологічної продукції впливає на розвиток економіки та конкурентоспроможності країни. Проведено порівняння витрат на науково-технічні дослідження і розробки України з США, Німеччиною та Японією. Розглянуто важливість інвестиційної діяльності для України задля розвитку економічного потенціалу країни. Зазначено проблеми, які стримують розвиток технологічного та наукового потенціалів України. Надано рекомендації щодо можливостей зростання стану економічного потенціалу високотехнологічного виробництва, аби забезпечити підвищення рівня конкурентоспроможності України на світовому ринку.

734189 В
327

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.

Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна [Текст] : [зб. наук. пр.] . - X. : [Вид. ХНУ імені В. Н. Каразіна]. - (Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм). - Вип. 12. - X., 2020. - 252 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст укр., рос., англ.

Зі змісту:

Біловодська О. А., Тхорук Ю. С., Збаржживецька В. В. **Прикладні засади звуження ніші як інноваційної стратегії просування у соціальних мережах в умовах цифрового середовища.** – С. 88-96.

За останні 10 років з'явився новий інструмент маркетингу в Інтернет, що спеціалізується на просуванні та веденні бізнесу в соціальних мережах – SMM (Social Media Marketing). І тут особливо важливою побудова якісної та дієвої стратегії, яка зробить соціальні мережі якісним іміджевим і продажним каналом для реалізації будь-яких товарів та послуг. *Мета статті* полягає у розробленні прикладних засад інноваційної стратегії звуження ніші для просування у соціальних мережах з урахуванням особливостей та засобів її впровадження для різних бізнес-проектів, брендів та блогів. Використано загальнонаукові методи, такі як системний аналіз, синтез та абстрактно-логічний – для з'ясування особливостей тематики блогів у кожній ніші, які працюють за стратегією звуження ніші; аналіз алгоритмів Facebook for Business – для визначення впливу такої стратегії на подальшу ефективність таргетованої реклами та виділення унікальної торгової пропозиції за рахунок стратегії звуження ніші.

Проскурніна Н. В. **Роль трансформації функцій маркетингу для забезпечення інноваційного розвитку підприємств роздрібною торгівлі.** – С. 162-170.

Метою статті є визначення ролі трансформації функцій маркетингу для забезпечення інноваційного розвитку підприємств. Завданням статті є вивчення поступового розвитку маркетингу та змінних процесів, які відбувались із його функціями під впливом трансформаційних явищ в економіці. Адже, розвиток онлайн-торгівлі вимагав нових підходів до розуміння класичних функцій і стало вкрай важливим зацікавити споживача та змусити його зробити замовлення в певному інтернет-магазині. Використовуються загальнонаукові методи: аналітичний метод, який допомагає виокремлювати в об'єкті історичного дослідження етапи розвитку підходів до сутності маркетингу; метод індукції – для узагальнення підходів до напрямів трансформації маркетингу.

Гютюнникова С. В., Фрідман О. А. **Національна інноваційна система: сучасні тренди та виклики для України.** – С. 224-232.

Мета статті полягає у дослідженні сучасного стану НІС підприємництва та сутності державно-приватного партнерства з інновацій. Завдання: розкрити сутність та структуру інноваційних систем, обґрунтувати особливості їх розвитку в умовах четвертої промислової революції, охарактеризувати сучасний стан НІС, систематизовано обмеження її ефективного функціонування. Отримано такі результати: розроблено пропозиції щодо удосконалення НІС із врахуванням викликів четвертої промислової революції.

734177 В
62

"Харківський політехнічний інститут", Національний технічний університет.

Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" [Текст] = Bulletin of the National Technical University "KhPI" : зб. наук. пр. - Харків : НТУ "ХПІ". - (Економічні науки). № 1(3). - Харків, 2020. - 146 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Беспрозванних О. О., Перерва П. Г. **Дослідження форм і методів інвестиційної підтримки інноваційної діяльності промислових підприємств.** – С. 11-17.

На вирішення проблем стимулювання розвитку інноваційної діяльності вітчизняних підприємств сьогодні в Україні розроблено низку нормативно-правових актів, які регламентують відносини в сфері інвестицій в інновації. Вітчизняне законодавство визначає наступні форми інвестування інноваційної діяльності: державне (комунальне) інвестування, комерційне інвестування, соціальне інвестування, іноземне інвестування, загальне інвестування. Для отримання фінансової підтримки суб'єкти інноваційної діяльності, інноваційні проекти яких занесені до Державного реєстру інноваційних проектів, подають до Державної інноваційної фінансово-кредитної установи (її регіональних відділень) інноваційні проекти та всі необхідні документи, перелік яких визначається нею. Суб'єкт інноваційної діяльності, інноваційний проект якого пройшов конкурсний відбір, залежно від встановленого конкурсною процедурою рейтингу може отримати від інноваційної фінансово-кредитної установи один чи кілька видів фінансової підтримки. Фінансова

підтримка реалізації інноваційних проєктів може надаватися у формі послідовних траншів за результатами контролю ходу виконання проєктів.

Аналіз структури державного фінансування інноваційної діяльності за видами економічної діяльності суб'єктів інновацій у 2018 році дозволяє визначити пріоритетною галузь хімічної та нафтохімічної промисловості. Інвестування власних коштів суб'єктів інноваційної діяльності реалізується шляхом капітальних інвестицій та фінансових інвестицій.

Решетняк Н. Б., Назаренко О. В., Сгорова Ю. В. Забезпечення збалансованого інноваційного розвитку економіки України в умовах глобальної невизначеності. – С. 105-109.

Необхідність забезпечення збалансованого інноваційного розвитку України зумовлена глобальною невизначеністю, динамічними процесами та структурними змінами, які мають місце сьогодні у світовій економіці. В цих умовах актуальним є визначення позицій України у світовій системі координат саме за параметрами інноваційності.

Оцінювання стану науково-технічної сфери, інноваційного розвитку, результатів наукових досліджень у країнах світу на міжнародному рівні здійснюється за багатьма показниками різноманітних рейтингів, до найбільш авторитетних з яких, відносяться: Глобальний інноваційний індекс, Глобальний індекс конкурентоспроможності, Європейське інноваційне табло. Проведення аналізу досягнутого стану інноваційного розвитку економіки України за показниками міжнародних рейтингів потребує визначення методологічних принципів їх розрахунку.

За результатами дослідження встановлено, що, незважаючи на деякі позитивні тенденції, в цілому існує значний розрив між рівнем інноваційного розвитку України та розвинутих країн. З'ясовано, що позиції нашої країни за Глобальним індексом конкурентоспроможності в останні декілька років коливаються в межах 76-89 місць, з чого зроблено висновок про відсутність дієвих реформ у сфері наукових досліджень, технологій та інновацій.

Дослідження інноваційної діяльності європейських країн та країн – регіональних сусідів продемонструвало належність України до групи зі статусом «Повільний інноватор». Низькі значення показників у міжнародних рейтингах пов'язані з помилками в політиці уряду та існуючими проблемами в інноваційній сфері – використання людського потенціалу, якості інноваційної інфраструктури, формування сталих взаємозв'язків між елементами національної інноваційної системи в цілому. Залишаються невирішеними питання співробітництва з міжнародними інститутами та слабкої інтегрованості в міжнародну науково-технічну та інноваційну кооперацію. У зв'язку з цим запропоновані кроки у напрямку приєднання України до глобальних інноваційних процесів, що дозволить наблизити результати рейтингів до рівня розвинутих країн у майбутньому.

Шевченко М. М., Друз'яка Т. О. Інноваційний потенціал міжнародного підприємництва в умовах розвитку економіки знань. – С. 127-136.

Розглянуті теоретичні підходи до визначення поняття «інноваційний потенціал» на основі парадигми економіки знань.

Досліджено походження та розвиток понять «інноваційний потенціал» та «економіка знань». Проаналізовано основні типи економіки та виділені відмінні риси кожного з них. Визначено основні компоненти інноваційного потенціалу відповідно до типу знань. Обґрунтовано основний взаємозв'язок між економікою знань та інноваційним потенціалом на мікро та макро рівнях.

Розглянуто теорію людського капіталу та сучасні принципи розвитку його.

Проаналізовано останні досягнення, тенденції та джерела інформації, які відносяться до економіки знань та інноваційного потенціалу: індекс людського капіталу, глобальний індекс інновації, індекс глобальної конкурентоспроможності. Розглянуто основні тенденції в фармацевтичній сфері та стан інноваційної діяльності в ній. Виявлено практичний зв'язок розвитку економіки знань та інноваційного потенціалу на рівні підприємства. Проведено опитування споживачів щодо ставлення до фармацевтичної продукції національних та імпортованих виробників, адже відповідно до статистичного аналізу виявлено проблему з невідповідності можливостей імпортованих виробників та національних, що негативно впливає на процес комерціалізації знань підприємствами. Виявлено основні проблеми фармацевтичних підприємств з точки зору економіки знань. Вирішення цієї проблеми вплине на економічний стан як підприємства, галузі та економіки країни.

Та інші.

734178 В

62

"Харківський політехнічний інститут", Національний технічний університет.

Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" [Текст] = Bulletin of the National Technical University "KhPI" : зб. наук. пр. - Харків : НТУ "ХПІ". - (Економічні науки). № 2(4). - Харків, 2020. - 150 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Перерва П. Г., Черепанова В. О., Новік І. О., Позорелов С. М., Синіговець О. М. **Економіко-управлінські підходи до визначення вартості інновацій та інвестицій в міжнародній діяльності підприємств.** – С. 129-132.

Доведено, що при визначенні ринкової вартості інновацій та інвестицій в міжнародному бізнесі слід враховувати нематеріальний, унікальний характер об'єкта оцінки; поточне використання інновацій; можливі галузі використання, найбільш вірогідну ємність і частку ринку, витрати на виробництво і реалізацію продукції, що випускається з використанням інновації, обсяг і тимчасову структуру інвестицій, необхідних для освоєння і використання інновації в тій чи іншій галузі; ризики освоєння і використання інновації в різних галузях, в тому числі ризики недосягнення технічних, економічних, експлуатаційних і екологічних характеристик, ризики недобросовісної конкуренції та інші; стадії розробки і промислового освоєння інновації; можливість і ступінь правового захисту; обсяг переданих прав і інших умов договорів про створення та використання інновації; спосіб виплати винагороди за використання інновації.

Зроблено висновок про те, що основними умовами придатності ринкового підходу до визначення вартості інновацій є наявність відомостей про факти продажу схожих за призначенням й корисністю, тобто об'єктів-аналогів; доступність та достовірність інформації про ціни та умови угод з об'єктами-аналогами; вміння оцінити вплив відмінних від об'єктів-аналогів показників на вартість об'єкта оцінки.

734179 В

62

"Харківський політехнічний інститут", Національний технічний університет.

Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" [Текст] = Bulletin of the National Technical University "KhPI" : зб. наук. пр. - Харків : НТУ "ХПІ". - (Економічні науки). № 3(5). - Харків, 2020. - 134 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Скрипнюк К. О., Глазунова О. О., Колісник А. О. **Витрати на якість продукції інноваційно-активних підприємств.** – С. 117-120.

У статті досліджено поняття «витрати на якість» у сучасній науковій економічній літературі. Проведено аналіз наявних підходів до класифікації витрат на якість продукції підприємств. Визначено якість продукції промислових підприємств одним з основних чинників підвищення їх конкурентоспроможності, а також підвищення конкурентоспроможності національної економіки України на світовому ринку. Узагальнено класифікацію витрат в системі управління якістю продукції промислового підприємства. Оцінено ефективність системи управління витратами на якість продукції промислових підприємств шляхом аналізу динаміки кількості інноваційно-активних промислових підприємств України. Визначено проблеми впровадження системи управління витратами на якість продукції промислових підприємств.

734180 В

62

"Харківський політехнічний інститут", Національний технічний університет.

Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" [Текст] = Bulletin of the National Technical University "KhPI" : зб. наук. пр. - Харків : НТУ "ХПІ". - (Економічні науки). № 4(6). - Харків, 2020. - 132 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Одінцов М. М., Скрипнюк К. О., Бала В. В. **Активізація інноваційної діяльності як чинник підвищення якості продукції підприємств машинобудівної галузі.** – С. 64-67.

Одними з визначальних чинників конкурентоспроможності підприємств машинобудівної галузі як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках є ціна та якість продукції, що випускається. В той же час, якість продукції має все більше значення для споживача, аніж ціна. Якість продукції є однією з головних конкурентних переваг машинобудівного підприємства. Підвищення якості продукції машинобудівних підприємств України сприятиме науково-технічному прогресу та підвищенню конкурентоспроможності національної економіки в цілому. Відповідність продукції українського машинобудування вимогам міжнародних стандартів якості продукції та запровадження на вітчизняних підприємствах систем управління якістю дозволить успішно конкурувати на світовому ринку. В сучасних умовах господарювання для забезпечення стійких конкурентних позицій на ринку підприємствам машинобудівної галузі необхідно запроваджувати дієві системи управління якістю продукції. У статті узагальнено показники якості продукції машинобудівної галузі. Проведено аналіз динаміки витрат на виконання наукових досліджень і розробок за

видами робіт на вітчизняних підприємствах, аналіз динаміки інноваційної активності промислових підприємств України у 2010-2019 рр. Проблемою активізації інноваційної діяльності для підприємств машинобудівної галузі визначено обмежені можливості фінансування. Визначено шляхи підвищення якості продукції машинобудівної галузі шляхом активізації інноваційної діяльності.

Перерва П. Г., Долина І. В., Борзенко В. І., Маслак М. В., Косенко А. В. **Економічні інструменти управління маркетинговим ціноутворенням на інноваційну продукцію.** – С. 115-120. – Текст рос.

У статті узагальнено та систематизовано основні чинники ціноутворення на ринку інновацій, які враховують особливості товару «інновація» як предмета виробничого (а не кінцевого) споживання, з одного боку, а з іншого боку, як еквівалента монопольних прав і привілеїв, що надаються його власнику. У процесі дослідження виявлено основні ціноутворюючі фактори, що відображають специфіку формування ціни на інновації. Основною проблемою при визначенні вартості інновацій, на думку автора, є виділення в кінцевій ціні продукції в частині доходу, яка дорівнює внеску інновацій в їх виробництво.

Розглянуто основні можливі методологічні підходи до оцінки вартості інновацій. Сутність витратного підходу відтворюється у визначенні сучасної (поточної) вартості оцінюваної власності з урахуванням всіх витрат, необхідних для її створення, включаючи прибуток розробника. Суть дохідного підходу відтворюється у визначенні вартості інновацій як поточної вартості майбутніх доходів від використання даної інновації. В основі даного підходу, крім інших, лежить вищезгаданий принцип вкладу: купуючи додатковий виробничий ресурс (інновацію) підприємець розраховує на отримання додаткового доходу від його використання у власному виробництві.

734181 В

62

"Харківський політехнічний інститут", Національний технічний університет.

Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" [Текст] = Bulletin of the National Technical University "KhPI" : зб. наук. пр. - Харків : НТУ "ХПІ". - (Економічні науки). № 5(7). - Харків, 2020. - 88 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Гришко Н. Є., Маслак М. В., Азізова Н. В., Сорока А. О. **Інноваційне підприємництво та особливості реалізації стартапів в Україні.** – С. 35-38.

У статті досліджуються актуальні питання розвитку стартапів як інноваційних форм підприємницької діяльності. Стверджується, що стартап являє собою відносно недавно створене підприємство, бізнес якого побудовано на основі інновацій або інноваційних технологій. Зазначено, що Україна вже робить перші вдалі кроки на шляху становлення та розвитку стартапів. Водночас існують невідповідності між українським та зарубіжним досвідом такого розвитку. Проведено дослідження процесів формування стартапів в Україні.

Маслак О. І., Гришко Н. Є., Глазунова О. О., Гришко Б. В. **Промислові інновації: механізм управління з урахуванням стадій їх життєвого циклу.** – С. 68-71.

Дослідження механізмів управління промисловими інноваціями з урахуванням стадій їх життєвого циклу є надзвичайно актуальним і важливим завданням на шляху розв'язання проблем переходу підприємств до інноваційної моделі розвитку. Інноваційна діяльність підприємства спрямована на створення і залучення із зовнішнього середовища таких інновацій, які б сприяли підвищенню його конкурентоспроможності, зміцненню ринкових позицій, забезпечували перспективи розвитку. У зв'язку з цим виникає об'єктивна необхідність у переосмисленні на теоретичному та практичному рівнях ролі механізмів управління інноваціями з урахуванням стадій життєвого циклу для сучасної української економіки та її перспектив. *Метою статті є* формування механізму управління промисловими інноваціями з урахуванням їх життєвого циклу.

734182 В

62

"Харківський політехнічний інститут", Національний технічний університет.

Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" [Текст] = Bulletin of the National Technical University "KhPI" : зб. наук. пр. - Харків : НТУ "ХПІ". - (Економічні науки). № 6(8). - Харків, 2020. - 98 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ., рос.

Зі змісту:

Перерва П. Г., Окландер Т. О., Войтко В. В., Косенко А. В., Ткачов М. М. **Формування маркетингових та ціноутворюючих ефектів при оцінюванні потенціалу інтелектуально-інноваційних технологій.** – С. 71-76.

Обґрунтовано, що у ринковій економіці ефективність процесів створення та використання інтелектуально-інноваційних технологій регулює процеси суспільного виробництва на глобальних, національних, регіональному рівнях і на рівні господарюючого суб'єкта. Усвідомлення законів, спрямованості розвитку економічної системи та шляхів удосконалювання системи господарювання стає необхідним для прийняття управлінських рішень на кожному рівні. Це припускає глибоке розуміння сутності ефективності процесів створення та використання інтелектуально-інноваційних технологій, її функцій та видів в економічних системах, взаємозалежних змін, що відбуваються в матеріальній і соціальній сферах економіки.

В статті доведено, що при виборі виду та напрямку здійснення інноваційного процесу і ухваленні рішення про фінансування процесів створення та використання інтелектуально-інноваційних технологій менеджер підприємства-розробника або споживача технології повинен оцінити потенційну значущість кожного з можливих варіантів реалізації проекту для виявлення оптимального варіанту. Для визначення ефективності інтелектуально-інноваційних технологій використовується експертиза, критеріями якої є науково-технічні, економічні, екологічні, соціальні та інші показники проекту. Відповідно до цих критеріїв розрізняють і відповідні види ефекту, які можна буде отримати при практичній реалізації того чи іншого виду проекту. Проведені дослідження дозволили виявити та обґрунтувати найбільш важливі види ефектів, які можуть мати місце при оцінюванні потенціалу інтелектуально-інноваційних технологій.

Косенко О. П., Кобелева Т. О., Долина І. В., Матросова В. О., Кобелев В. М. **Маркетингове та вартісне оцінювання інновацій та інтелектуального потенціалу в міжнародних проектах.** – С. 77-83.

Запропоновано оригінальний методичний підхід до ранжування та маркетингового і вартісного оцінювання інтелектуально-інноваційних технологій в міжнародних проектах промислових підприємств, в основу якого покладено функцію бажаності Харрінгтона. Використання розроблених пропозицій дозволяє врахувати всі позитивні характеристики інтелектуально-інноваційних технологій (об'єктів інтелектуальної власності, промислових інновацій, інтелектуального потенціалу і т. п.) з метою виявлення технологій з найбільшим ринковим потенціалом, який і закладається в міжнародний проект. В статті доведено, що результати порівняльної оцінки технічного рівня різних видів інтелектуального потенціалу та промислових інновацій в міжнародних проектах промислових підприємств будуть у значній мірі залежати від того, які конкретні значення параметра будуть поставлені у відповідність межам інтервалів шкали бажаності. Обґрунтовано, що в якості критеріїв маркетингового та вартісного оцінювання промислових інновацій та інтелектуального потенціалу підприємства в його міжнародних проектах можуть бути прийняті як кількісні, так і якісні показники. У останньому випадку оцінки якісного параметра (наприклад, імідж технології, що досліджується, або фірми, що її розробила) можуть бути також зроблені тільки у відносних одиницях.

Шкуренко О. В. Механізми впливу державних інституцій на ефективне управління логістичним забезпеченням розвитку інноваційного співробітництва / О. В. Шкуренко // Економічний вісник Дніпровської політехніки. – 2021. – № 2(74). – С. 9-20.

P/1790

Автором в статті розглянуто ключові напрямки логістичного забезпечення розвитку інноваційного співробітництва. Визначено, що розвиток циркулярної економіки істотно впливає на вибір форми інноваційного співробітництва в умовах глобалізації економіки, а також на цей процес впливають особливості економічного зростання, інтеграція держав та окремих підприємств, розвиток інформаційних технологій та створення єдиного інформаційного простору. Проведено кореляційний аналіз залежності кількості впроваджених у виробництво нових технологічних процесів (одиниць) та витрат на інновації. Визначено, що наука, інновації та технологічний ринок сьогодні є глобальними. У світовому технологічному просторі періодично відбувається зміна поколінь технологій та технологічних порядків. Щоб приєднатися до цієї глобальної хвилі, необхідно розвивати внутрішні науково-технічні зв'язки на основі партнерства та реалізовувати спільні інноваційні проекти.

Розділ 2. Особливості становлення та функціонування технопарків на сучасному етапі в Україні та за її межами

Авершин С. В. Адаптація підприємств інноваційного аерокосмічного кластеру в індустріально-інтелектуальну економіку / С. В. Авершин // Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит. – 2021. – № 1-2(155-156). – С. 3-11.

P/1974

Обґрунтовано, що для України характерний комплексний розвиток промисловості, науки, виробництва, сільського господарства та інтелектуального потенціалу. Із цього виходить, що в країні сформувалася та потребує подальшого розвитку нова система – індустріально-інтелектуальна економіка. Відзначено суть в цій системі машинобудування та підприємств інноваційного аерокосмічного кластеру "Мехатроніка". Запропоновано організаційно-економічний механізм їх адаптації до умов нової системи на основі процесів кластеризації та розвитку виробничих зв'язків.

Авершин С. В. Роль держави в процесі створення й підтримки інноваційних кластерів / С. В. Авершин, С. А. Мехович // Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит. – 2021. – № 1-2(155-156). – С. 12-22.

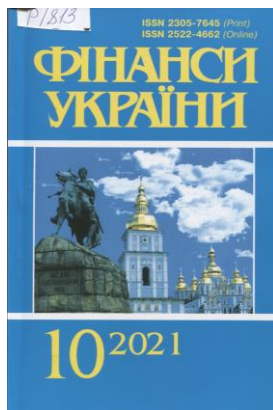
P/1974

"Ціллю статті є визначення ролі держави в процесі створення та підтримки інноваційних кластерів та створення умов ефективної взаємодії підприємств інноваційного кластеру з отриманням бажаних результатів взаємодії, які відбуваються в партнерстві".

Авершин С. В. Стратегічні напрями регіонального інноваційного промислового кластеру / С. В. Авершин, В. А. Міщенко, О. С. Другова // Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит. – 2021. – № 3-4(157-158). – С. 34-42.

P/1974

Обґрунтована доцільність застосування кластерної стратегії для відродження національного виробництва в цілому й, зокрема, промислового. Розглянуто різні підходи в наукових публікаціях щодо поняття кластеру та представлено авторське актуалізоване визначення інноваційного регіонального промислового кластеру. Визначені особливості інституційного середовища та можливості державного впливу на розвиток міжгалузевої кооперації в умовах застосування кластерної політики. Зазначено, що в умовах кластеризації економіки ці процеси в країні повинні бути частиною стратегії регіонального розвитку. В сучасній світовій економіці кластери стали однією з найбільш ефективних форм інтеграції виробничого, наукового, навчального, фінансового та інтелектуального капіталу, що забезпечує формування та ефективний розвиток конкурентних переваг регіонів. Визначені функції й напрями діяльності інституту регіональної кластерної політики та перспективи розвитку кластеризації на період до 2027 року.

Бойко О. М. Кластеризація як передумова підвищення конкурентоспроможності підприємств виробничої сфери України в умовах глобальних викликів / О. М. Бойко // Фінанси України. – 2021. – № 10(311). – С. 28-34.

P/813

Висвітлено одне з актуальних питань в сучасних умовах – імперативи глобальних трансформацій розвитку кластеризації як передумови підвищення конкурентоспроможності підприємств виробничої сфери. Узагальнено міжнародний досвід особливостей функціонування кластерів у процесі глобалізації та його використання в економіці України. Визначено ризики щодо створення та розвитку кластерів. З метою їх усунення досліджено особливості інституційно-правових засад функціонування кластерів та розроблено пропозиції стосовно їх подальшого розвитку в Україні.

Бородіна О. А. Оптимізація нормативної та інституціональної бази функціонування індустріальних парків в умовах децентралізації / О. А. Бородіна // Економічний вісник Донбасу. – 2021. – № 3(65). – С. 41-55.

P/1932

Виконано аналіз показників деіндустріалізації української промисловості, наголошується на гострому «інвестиційному голоді» економіки України, що провокує безробіття, консервує бідність населення, гальмує відбудову промисловості. Систематизовано перелік чинників, які ускладнюють реалізацію індустріальних парків.

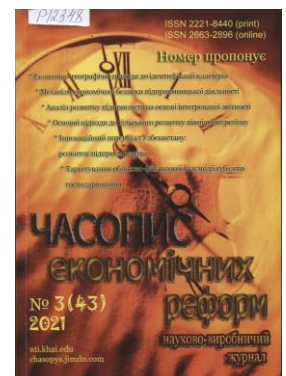
Проаналізовано стан нормативно-правової бази з питань функціонування індустріальних парків, констатовано наявність певної кількості проектів Законів, покликаних перезавантажити ідею створення і підтримки індустріальних парків. Наведено аргументи значного впливу індустріальних парків на розвиток регіональної інфраструктури та економіки.

Констатується, що для багатьох регіонів саме розвиток індустріальних парків може стати порятунком від репресивності. Систематизовано критерії доцільності їх створення та ефективності роботи у регіонах. Наголошується на необхідності приділяти увагу регіонам, які потребують диверсифікації економіки, зокрема старопромисловим вугільним регіонам, що потрапляють під урядову програму закриття шахт. У якості конкретного прикладу зроблено аналіз перспективи розвитку економіки Донецької області в рамках імплементації Концепції економічного розвитку Донецької та Луганської областей, затвердженої Кабінетом Міністрів України у грудні 2020 року.

Проведено аналіз останніх стратегічних документів, зокрема, затвердженої Стратегії розвитку Донецької та Луганської областей на період до 2030 року, з огляду на проведений комплексний аналіз, надано пропозиції щодо оптимізації нормативної та інституціональної бази формування та ефективної роботи системи індустріальних парків в Україні.

Васильченко А. О. Аналіз економіко-географічних підходів до ідентифікації регіональних кластерів / А. О. Васильченко, С. О. Дем'янов // Часопис економічних реформ. – 2021. – № 3(43). – С. 11-21.

P/2348

У цій статті розглядаються економічні та економіко-географічні методичні підходи до ідентифікації регіональних кластерів (модель міжгалузевого балансу, мульти-секторний аналіз, коефіцієнти локалізації та спеціалізації, індекс Еллісона-Глейзера, метод найменших відстаней Дюрантон-Оверман, показники Пропульсивную і ін.); подано класифікацію методів ідентифікації регіональних кластерів, які враховують агрегацію територій; запропонована методика первинної оцінки кластерного потенціалу території та типологія галузей промисловості по співвідношенню регіональних і галузевих умов розвитку; аналізується індекс просторової кластеризації. *Практична значимість* даного дослідження обумовлена урахуванням геопросторових чинників кластеризації (МАUP) при проведенні ідентифікації регіональних кластерів, що дозволяє визначати географічні кордони і унікальний поріг кластеризації для кластерів на різних рівнях агрегації. Аналіз економіко-географічних підходів до ідентифікації регіональних кластерів з урахуванням геопросторових аспектів кластеризації дозволяє визначити ступінь концентрації / дисперсії на певних інтервалах відстаней з обґрунтуванням порогових значень кластеризації на різних рівнях агрегації територій.

733670 В

33

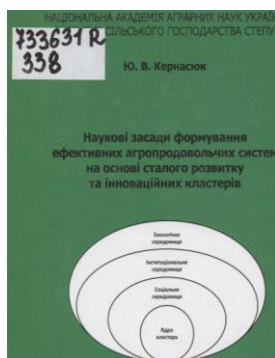
Вісник соціально-економічних досліджень [Текст] = Socio-Economic Research Bulletin : зб. наук. пр. / Одеський нац. економічний ун-т. - Одеса : [Атлант].

№ 2 (73). - Одеса, 2020. - 188 с. : граф., рис., табл. - Бібліогр. наприкінці ст. - Текст кн. укр., англ. та рос.

Зі змісту:

Лебедев І. В. Кластеризація туризму: досвід Європейського Союзу і завдання для України. – С. 175-184.

У статті розглянуто теоретичні основи кластеризації туризму та сутність поняття "туристичний кластер". Узагальнено досвід реалізації кластерної політики Європейського Співтовариства у сфері туризму, що представляє значний науковий і практичний інтерес, враховуючи лідируючу позицію ЄС у світовому туристичному бізнесі. Розглянуто особливості впровадження кластеризації у сфері туризму в окремих країнах Європейського Співтовариства, у тому числі нових членах ЄС – Угорщині, Польщі, Чехії та Словенії, що представляє особливий інтерес для України.

733631 R
338

Кернасюк, Юрій Валентинович.

Наукові засади формування ефективних агропродовольчих систем на основі сталого розвитку та інноваційних кластерів [Текст] : [монографія] / Ю. В. Кернасюк ; Нац. акад. аграр. наук України, Ін-т сіл. госп-ва Степу. - Київ : Наукова столиця, 2021. - 172 с. : рис., табл. - Бібліогр.: с. 152-170.

В монографії представлено системне розуміння теоретичних і методологічних засад наукового забезпечення ефективності інноваційних екологічно стійких агропродовольчих систем на основі сталого розвитку та кластерної концепції. Наукове видання є науково-технічною продукцією, яка одержана на основі результатів проведених досліджень за ПНД НААН 40 «Теоретико-методологічне забезпечення економічного розвитку аграрного сектору економіки та сільських територій» («Аграрна економіка»), Підпрограма 02. «Теоретико-методологічні засади забезпечення розвитку сільськогосподарського виробництва та розвитку земельних відносин в умовах формування ринкового обігу земель в Україні та регіонах». В представленій монографії висвітлені результати багаторічної роботи в рамках виконання державної тематики фундаментальних наукових досліджень за завданням 40.02.00.05.Ф «Науково-методичне обґрунтування розвитку сільськогосподарського виробництва в степовій зоні України», № д. р. 0116U000765. Практичне використання даного наукового продукту можливе у якості рекомендацій із підвищення ефективності розвитку агропродовольчих систем в господарствах усіх організаційно-правових форм на мікрорівні, а також на макрорівні регіонів та районів і в подальших наукових дослідженнях.

Михайлов С. В. Формування системи менеджменту підприємницьких структур інноваційних кластерів / С. В. Михайлов // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – № 23. – С. 53-59.

P/2124

У статті розглянуто процес удосконалення менеджменту логістики та маркетингової поведінки інноваційних кластерів у територіальних громадах в умовах діджиталізації суспільства та онлайн-ринку. Акцентовано увагу на необхідності формування територіальними громадами інституціонального середовища сприятливого для розвитку інноваційних кластерів. Зауважено, що найліпший синергетичний ефект від функціонування інноваційних кластерів досягається переважно в постіндустріальній економіці з суперконкурентним середовищем. Сучасний стан розвитку територіальних громад та загалом національної економіки України свідчать, що наша країна потребує принципово нового інструменту реалізації кластерної політики, який би забезпечив як промисловий, так і інноваційний розвиток. Як свідчить розглянутий світовий досвід таким інструментом є інноваційні кластери, які сприяють реструктуризації економіки країни. Кластери в кожній країні розвиваються власним еволюційним шляхом, проте усі вони за умов ефективної державної підтримки забезпечують ефективність виробництв та високий рівень продуктивності праці, дозволяючи тим самим розвиненим країнам не лише забезпечувати стійкий економічний зріст, але й успішно конкурувати в межах міжнародного економічного простору. З метою удосконалення менеджменту логістики та маркетингової поведінки інноваційних кластерів у територіальних громадах слід сформувати сприятливий комунікативний простір, під яким розуміється система взаємовідносин держави з бізнесом, які формуються на певній території.

Моделювання тенденцій розбудови інноваційних кластерів у системі управління соціально-економічною безпекою національної економіки при прийнятті рішень щодо активізації зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу в умовах сталого розвитку / О. А. Ковтун, Т. Г. Мостенська, А. Д. Остапчук, І. А. Гнатенко // АгроСвіт. – 2021. – № 21-22. – С. 51-56.

P/2114

У статті розглянуто моделювання тенденцій розбудови інноваційних кластерів у системі управління соціально-економічною безпекою національної економіки при прийнятті рішень щодо активізації зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу в умовах сталого розвитку. Визначено фундаментальні умови формування інституціонально-матричної кластеризації в інноваційній економіці заснованої на авторській методології неінноваційного формування державних пріоритетів. Конкретизовано, що умовами реалізації інституціонально-матричної кластеризації є інституціональне

забезпечення функціонування кластеру, використання потенціалу ринку праці та залучення "якірних" підприємств. Показано, що у постіндустріальній економіці, наявний дуже сильний ефект внутрішньокластерної колаборації, що зумовлюється пануванням суперконкурентного середовища та взаємовигідної співпраці держави, бізнесу та науки. Запропоновано формування в системі інноваційної економіки інституціонально-матричної кластеризації, ефективність якої забезпечується високим ступенем його стейкхолдерної комунікативності. В інноваційному кластері постійно відбувається технологічний, людський, матеріальний та інформаційний обмін із мінливим зовнішнім середовищем. Таке середовище характеризується сукупністю економічних суб'єктів, з якими постійно відбувається інноваційний, матеріальний та інформаційний взаємообмін. Найголовнішою властивістю інституціонально-матричної кластеризації є виникнення синергетичного ефекту і формування взаємовигідного співробітництва у сітвовій системі.

Оцінка стану та перспективи інноваційного розвитку Житомирської області / А. М. Волківська, Г. В. Осовська, Т. В. Семенюк, О. В. Аксьонова // Інвестиції: практика та досвід. – 2021. – № 23. – С. 77-85.

P/2124

Проблеми розвитку інноваційної діяльності в регіонах зумовлені переходом їх економік на новий якісний рівень, який має усі ознаки інноваційного типу розвитку. В сучасних умовах економічне зростання регіонів, у певній мірі, залежить від їх здатності до швидкої адаптації у результаті техніко-технологічних зрушень, а зростання виробництва та фінансових надходжень – від запровадження інновацій. Це означає, що ефективність функціонування інноваційної моделі економічного розвитку має мати належне інституційне забезпечення, а також обґрунтовану та виважену регіональну інноваційну політику, яка формується на основі визнаних пріоритетних напрямів активізації інноваційної діяльності, які дадуть змогу досягти поставлених цілей регіонального інноваційного розвитку.

Отже, стабільне соціально-економічне зростання в регіоні можливе насамперед лише інноваційно-технічним шляхом та за умов широкого використання та впровадження у виробництві сучасних техніко-технологічних розробок. Задля покращення стану інноваційної діяльності в регіоні необхідно: посилити престижність та конкурентоспроможність наукових досліджень і розробок; збільшити бюджетне фінансування та підвищити ефективність використання фінансових надходжень у науковій та інноваційній сферах; спрямувати регіональний науковий, технічний та технологічний потенціали на забезпечення потреб економіки регіону шляхом інноваційного розвитку.

Перспективи створення мережі екологічних технопарків на території Волинської області / М. Мельничук, Т. Безсмертнюк, В. Горбач, Л. Горбач // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Географія. – 2021. – № 2 (вип. 51). – С. 82-90.

P/1173

Запропоновано визначення поняття "екотехнопарк" та зазначено основні функції таких парків. Розглянуто можливість зонування територій технопарків залежно від завдань, які планується на них реалізовувати, а також їх природної або історико-культурної цінності. Проаналізовано пріоритетні напрями інноваційної діяльності, що передбачають забезпечення екологічно збалансованого соціально-економічного розвитку територіальних громад із впровадженням сучасних методів ведення господарства. Відповідно, визначено основні завдання екотехнопарків на території Волинської області, які полягають у охороні та відновленні природного середовища, сприянні соціально-економічному розвитку територіальних громад, створенні привабливих умов для проживання населення тощо. На основі спільності природного потенціалу та геополітичного чинника, запропоновано виділити понад 20-ти екологічних технопарків на території як однієї, так і декількох територіальних громад.